

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

PIK XCII. Ч. 210. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 1-ГО ЛИСТОПАДА 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 1, 1985 No. 210. VOL. XCII.

„І ЮР У ЛЬВОВІ ЗАДРОЖИТЬ ВІД ДЗВОНІВ І ПІСЕНЬ”

Роман Купчинський

В ТОРОНТО ВІДБУДЕТЬСЯ З'ЇЗД ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

Торонто. — Як уже інформовано, Світовий з'їзд українських політичних в'язнів німецьких тюрем і концтаборів відбудеться тут в дні 22-24-го листопада ц.р. в приміщеннях Культурного Центру, при вулиці Крісті 83-85.

З'їзд започаткує зустріч політв'язнів в годині 6-й вечора у п'ятницю, 22-го листопада, під згаданою адресою. Там теж відбуватиметься реєстрація, яка продовжатиметься в наступному дні. Зарєстровані отримають повну програму з'їзду.

Зацікавлені особи можуть послати свої зголошення до Торонто на адресу: Committee of Ukrainian Political Prisoners, 83 Christie St., Toronto, Ont. M6G 3B1; tel.: (416) 368-3443.

Президія КУПВ запро-

Відзначать 65-ту річницю ДЦ УНР в екзилі

Нью Йорк (І.С.). — В суботу, 16-го листопада ц.р., тут в Українському Інституті Америки, відбудеться відзначення 65-ї річниці ДЦ УНР в екзилі. Початок о год. 3-й по полудні.

До програми відзначення входить: крім офіційної частини, мистецька та прийняття гостей.

Польський журнал пише про українських розстріляних письменників

Едмонтон, Альта (К.). — У польському літературно-науковому журналі „Діалог” (ч. 4 за 1985 рік), що виходить у Канаді, надруковано статтю д-ра Яра Славутича, професора емігрантського університету в Альбертському університеті. Тут широко обговорюються проблеми польської діаспори та становище в сучасній Польщі під комуністичним режимом.

Стаття, що має назву „Розстріляна муза”, розглядає московські методи знищення української духовності, а також стистість словничок 40 імен найважливіших творців українського слова, зліквідованих протягом тридцяти років. Згадав також сучасну боротьбу українських правозахисників, що відважно виступають проти російщення й за державну незалежність українського народу та як

вони караються в таборах Мордовії й Сибіру.

Журнал „Діалог” публікується польською мовою за редакцією д-ра Едварда Можайки, професора порівняльної літератури в Альбертському університеті. Тут широко обговорюються проблеми польської діаспори та становище в сучасній Польщі під комуністичним режимом.

Маленький пацієнт Я. Шумило повернувся додому

Лексингтон, Н. Й. — Маленький трирічний пацієнт Ярослав Шумило, син Антона і Христини Шумилів, з Лексингтона, Н. Й., відомий українських громадян в околиці Гантеру, повернувся з пітсбурзького шпиталю додому, переживши дві дуже складні і ризиковані пересильні пелічки — першу 8-го червня, яку організм не прийняв, і другу 19-го червня, після чого почалася справжня криза, хоч друга пелічка мала бути тільки тимчасовою, до часу знайдення другої відповідної за категорією. Після короткотривалої кризи, маленький пацієнт, чи як його називає бабця Марія „наш Славчик”, почав на вітку рідичів і лікарів-хірургів повертатися до здоров'я і лікарі-спеціалісти у дитячому шпиталі у Пітсбурзі вирішили залишити пересильну тимчасову пелічку на спробу.

Місцева газета „Мавтен Іген” у числі з 15-го ц.р., присвятила чимало місця цій події і помістила фото Ярослава в оточенні двох сестричок, 4-річної Лесі і 5-річної Наталії, після повертання до батьків 9-го жовтня приблизно після чотирьох місяців відсутності.

Згадана газета пише, що

шеший вживати відповідні ліки, один раз в місяці відвідувати Медичний центр в Олбані, Н. Й., і кожних шість місяців на протязі життя відвідувати згадану медичну клініку у Пітсбурзі для загального перегляду.

— Настане час, блаженний час,
Затихне брязкіт зброї...
І кликне до Карпат Кавказ:
„Вартуй! Вартуй! Вартуй!”

І кликне Сян до Чорних Вод,
Понад веселий край,
А ти до Припєтських Болот:
„Чувай! Чувай! Чувай!”

Заграв дзвін, Софії дзвін
У Києві старім,
І вдарить тон о небо склін
Як той весняний грім!

І Юр у Львові задрожить
Від дзвонів і пісень
І всему миру возвістить
Про Твій Воскресний День —
Преславна Наша Україно!!!

(Уривок з драматичної поеми „Великий день”).

Пропавші документи в Канаді можуть сповільнити працю комісії Дешена

Торонто. — Беррі Бравн, кореспондент щоденника „Вашінгтон Таймс”, помітив у числі газети з 22-го жовтня ц.р. довшу інформацію про те, що з канадського державного архіву містерією „зникли” тисячі документів про колишніх імігрантів, тепер громадян Канади, які прибули до цієї країни після Другої світової війни.

Покликана до життя урядом теперішнього прем'єр-міністра Брасна Малруні Комісія Дешена, яка має за завдання перевірити цілий ряд закидів проти осіб, яким певні життєві кола і союзна КГБ закидають участь у воєнних злочинах, серйозно заурядована, що відсутність належної документації може пошкодити, або сповільнити працю комісії.

Відкриття цього містеріозного зникнення документів сталося під час перевірки членами комісії декількох випадків оскарження і тоді було стверджено, що документи пропали ще на переломі 1982-83 років. Їх правдоподібно спалили на зарядження уряду, але Комісія Дешена нігде не знай-

шла жадного документа, який свідчив би про таке потягнення урядових комісій.

Не треба виключати також підступу, — кажуть деякі спостерігачі. Тому, що канадське суспільство сильно протестує проти використання Комісією Дешена на союзна пошарована і підірвані документації і поїздки її членів до Союзна Союзу у пошуках за „доказами”, певні кола в Канаді, зокрема комуністично-московська розвідка, центр Візенталі й інші, владрили у дзвін тривоги, що „пропали документи” і членів комісії, мовляв, такі документи пропали ще на переломі 1982-83 років. Їх правдоподібно спалили на зарядження уряду, але Комісія Дешена нігде не знай-

шла жадного документа, який свідчив би про таке потягнення урядових комісій.

Українська етнографія збагатилась ще одним виданням

Торонто. — Ще одне видання принесло в скарбницю української культури, в цьому етнографічному длянні, свій вклад, а це 106-сторінковий

рінковий, в твердій обгортці, лікусово видана книжка Оларки Онисчук п.з. „Символіка української писанки” Книжка, що, вишійшла власним накладом автора, мовно зредував д-р Богдан Стебельський, технічний редактор п.з. Таня Онисчук, невістка авторки, фотографії займаються Андрій Броварний та Іван Геречка, а виготовленням карти України — Олександр Гордієнко.

У цій багатолітній книжці різноманітні писанки з різних частин України, авторка її, крім подляк-висловленій всій родині і людям „доброї волі”, які допомогли їй у випадку цього видання, каже такі слова: „Ця праця облегує мене зобов'язання супроти України тут на еміграції, нести правду про Україну, зберігаючи віковічні наші культурні традиції”.

У поодиноких розділах цієї книжки О. Онисчук вступне Слово про це видання д-ра Богдана Стебельського, голови Ради для Справ Культури при СК-ВУ, пояснення авторки про писанку п.з. „Символіка Української писанки”. „Резюме”, яке і в перекладі на англійську мову, стрічка із віршика Левка Ромена про писанку, яку поодинокі розділи, де О. Онисчук розповідає про писанку, значення її і в пов'язані з нею звичаї на окремих землях України; закінчує книжку пояснення як виготовляти писанку.

Замовляти цю книжку можна, написавши на адресу: „Pysanka”, O. Onyschuk, 221 Willowridge Rd., Weston.

Ділячись з громадою доброю вісткою, родина Шумилів дякує усім людям доброї волі за молитви, співчуття і матеріальну підтримку.

„Як приємно коли подумати, що про долю нашого Славчика думали співчутливо так багато добрих людей”, — заявляють члени родини звільненого з шпиталю українського хлопця

Національний Музей ім. Митрополита Шептицького у Львові.

„ЧЕЛЛЕНДЖЕР” ВИЛЕТІВ У МІЖПЛАНЕТНІ ПРОСТОРИ

Кейп Канаверал, Фла. — В середу, 30-го жовтня, почався полет міжпростірної корабля „Челленджер”, на поклада якого знаходиться вісім астронавтів. Це найбільша залага в історії міжпростірних полетів.

В складі залози є п'ять американців, два астронавти Західної Німеччини, Рейнгард Фуррер і Ернст Мессершміт, а також громадянин Голландії Вуббо Окс. Серед американської залози в полеті бере участь командир корабля Генрі Гартсфілд, для якого цей полет є третім, і Бонні Данбар — сьома жінка — астронавтка, яка брала участь у міжпростірних полетах.

Полет корабля здійснюється за програмою, підготованою у Західній Німеччині. Зразу ж після того, як „Челленджер” вийшов в орбіту, контролю за його полетом і науковими експериментами взяв на себе Центр міжпростірних операцій, що знаходиться недалеко від Мюнхену.

„Челленджер” пробуде в полеті рівно тиждень. За цей час він проведе понад 80 різних експериментів, запланованих західнонімецькими вченими. Експерименти будуть відбуватися у спеціальній „космічній лабораторії”, поміщеній у вантажній частині міжпростірної корабля. Кілька годин після вилету з тої лабораторії випущено першого сателіта німецької продукції.

Полет і всі експерименти на поклада корабля в рамках програми Крайового управління аеронавтики і дослідження космосу (НАСА) повністю оплачує Західна Німеччина.

У СВІТІ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ІНДІЇ Раджів Ганді, який повернувся недавно із святкової сесії Генеральної асамблеї в Нью Йорку і по дорозі відвідав Голландію і Союзна Союз, має добру репутацію серед політиків в Індії і за кордоном. Він, перебравши владу після вбивства його метри Індіри Ганді в 1984 році, зумів не тільки підбудувати авторитет своєї Конгресової партії, але значно наблизився до інших партій і груп, включно із сікхами. Він також показав новий стиль у співпраці, а в переговорах із закордонними представниками добре репрезентує Індію на зовні.

Очевидно, с це багато проблем і справ до роз'яснення в Індії, особливо економічного і соціального характеру, але за один рік владування він не міг охоронити усіх проблем, які чекатимуть на розв'язку, кажуть політичні спостерігачі.

У САНТІАГО, ЧІЛЕ. Й інших містах тієї країни знову помітні заворушення скрайньо-лівої і комуністичної партій та їхніх сподомачів. Усі вони радше займаються не політичною, а терористичною діяльністю. У цій країні вибухають бомби підкладені ними під урядові об'єкти і підприємства, власниками яких є американці. Поліція не може дати собі ради з демонстраціями і терором і тому міністерство внутрішніх справ має в плані стягнути до великих міст відділи національної гвардії для допомоги поліції.

МЕХІКО СІТІ, ЯКЕ ще не загоїло ран від недавнього землетрусу, під час якого загинуло біля 7,000 осіб, а кількадесят тисяч були поранені, знову навістився незвичайний землетрус, який тривав тим разом тільки 25 секунд і спричинив тільки незначні пошкодження будинків, але жертв в людей не було. Перший землетрус, який навістив Мехіко 19-го вересня, шквотило знищило 3,000 будинків і спричинив багато інших матеріальних шкод.

НА ЗАХОДІ ПОШИРИЛИСЯ погодні, що союзнакий лідер Михайл Горбачов дуже „розсередився” перед зустріччю з президентом Роналдом Регеном в Женеві. Він не тільки наказав припинити будову раних радарних сигналних станцій в центральній частині Сибіру, задовольнившись тим Захід, який аважав, що будова таких станцій є порушенням договору з 1972 року, але також натякнув на збільшення еміграції життів з СССР до Ізраїлю. Такою першою ластівкою „ранніх емігрантів” є Ірина Грішніна, союзна дисидентка, яка приїхала до Амстердаму з мужем Владіміром Непелуховичем і двома дочками, після двох років вичікування на союзнакий візу.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони ЗСА Каспар Вайнбергер намагався переконати партнерів ЗСА з Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО) у Брюсселі, що американська космічна оборонна система є важливою і тому членські держави НАТО в Європі повинні прийняти морально її підтримати, а вже в ніякому разі не засуджувати Уряду ЗСА за те, що він старастяся знайти засоби охорони перед евентуальною союзнакою ракетною атакою на країни вільного світу. Так само НАТО повинно нагадувати і засуджувати порушення раних договорів ЗСА з СССР у справі нуклеарної стратегічної зброї, які Союзнакий Союз систематично порушує. Політичні спостерігачі кажуть, що звернення К. Вайнбергера знайшло розуміння у багатьох членів НАТО.

У БЕЙРУТІ ЗВІЛЬНИЛИ ТРЬОХ СОВЕТСЬКИХ ЗАКЛАДНИКІВ

Бейрут, Ливан. — Ливанські мусульмани-фундаменталісти, які називають себе Іслямською визвольною організацією, звільнили, після одного місяця часу, трьох союзнаких дипломатів, співробітників амбасад в Бейруті, без жадних передумов. Четвертого росянина, захопленого терористами в тому самому часі, мусульмани застрелили і підкинули тіло на одну з бейрутських площ, повідомивши про це представників засобів масової інформації.

Союзнакий закладники були звільнені 48 годин після розмов мусульман-фундаменталістів з представниками сирійського уряду в Дамаску. Політичні спостерігачі вбачають в цьому звільненні додаткові користі для прокомуністичних сил в Ливані, посереднім патроном яких є Сирія.

Союзнакий закладники були звільнені 48 годин після розмов мусульман-фундаменталістів з представниками сирійського уряду в Дамаску. Політичні спостерігачі вбачають в цьому звільненні додаткові користі для прокомуністичних сил в Ливані, посереднім патроном яких є Сирія.

Шість американських закладників, яких терористи захопили раніше, все ще перебувають в полоні. Можливо, що рішення для Уряду ЗСА приспішила б їхнє звільнення, кажуть спостерігачі, які добре поінформовані про союзнакий заходи у справі звільнення своїх дипломатів.

Назва іслямська організація заявила, що вона звільнила трьох росян не під жадним тиском, як це намагались інтерпретувати деякі кореспонденти, а виключно з власної спонуки, щоб виявити добру волю і тим самим заставити уряд СССР більше респектувати почування і визвольні цілі мусульман-фунда-

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН старастяся вирівняти бюджет і закінчас членів Палати Репрезентантів та Сенату такі підтримати його фінансовий план, яким дефіцит має бути зліквідований в цілості до 1991 року. Члени Палати Репрезентантів з Демократичної партії вважають, однак, що план фінансовий, який Сенат вже одобрив, мають шанси перейти в Палаті Репрезентантів вже при кінці бжичного тижня, навіть якщо республіканці будуть голосувати проти.

ГУРАГАН ХУАН, що шалів на побережжі ЗСА в Луїзіані, повернувся вдруге з океану на сушу та зробив нові нищення в тому степі та в Нью Мексіко. Зливи дощі змусили велику кількість населення до евакуації, а тепер побоюються, що ріки, які підієлились снігом, зокрема Міссісіпі, можуть вчинити ще більше шкоди.

СЕКРЕТАР МОРСЬКОЇ флотії Джан Ліман закинув Департаментові справедливості, що переследування Джана Вокера та сина, які були шпигунами на користь СССР не цугть так як повинні і що Департамент справедливості не повинен їти Дж. Вокеру на уступки тільки тому, що він признався до вини. Він уважас, що за шпигунство присудює кара смерті.

АМЕРИКАНСЬКІ НАУКОВЦІ відкрили цікаве генетичне нов'язання певних мікробів, що викликають недуги в рослинах і у людей. Нові відкриття показують, що с два роди бактерій, які походять від одного генетичного джерела з-перед 300 до 400 мільйонів років.

В ЧАСІ ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА, 4-го липня 1986 року, плянується чотириндні великі святкування з приводу закінчення віднови Статуї Свободи. Президент Роналд Реген має засвідити вперше полум'я в її рукаві, а крім того плянується ряд інших імпрес. Підготовою святкувань займається окремий комітет під проводом Джеймса Л. Волтера, який відповідав за святкове відкриття Олімпійських Ігор в Лос Анджелесі у 1984 році.

ЧЛЕН ІТАЛІЙСЬКОЇ мафії Томасо Бусетта, який зізнав в Нью Йорку в процесі, що його популярно називають „зв'язок пішки” подав точні інформації про спосіб дії мафії та суворой дисципліни, якої вимагається від її членів. Бусетта згодився дати інформації про мафію, яка відповідала за торгівлю наркотиками і в яку замішані 22 особи, тому що ряд членів його родини згинувли у війні поміж членами мафії.

У ВЕРХОВНОМУ СУДІ ЗСА далі розглядається справу книжки п. н. „Божий брокер” Антонія Гроновіча, помімо того, що автор помер кілька тижнів тому. Апеляційний суд уважас, що смерть оскарженого не уморос справі і вона мусить бути допроваджена до кінця. А. Гроновіч твердив, що його книжка була оперта на справжніх розмовах з Папою Іваном Павлом II. Ватикан, однак, переконус, що всі ці інтер'ю, які і зміст книжки, є вигадані і зажадав від видавництва стримання продажу книжки.

ГОЛОВА КОМІСІЇ в справах підготовки законопроектів Палати Репрезентантів демократ Дан Ростенковскі повідомив на пресовій конференції, що Комісія закінчує вироблення законопроектів про податкову реформу. „З кожним днем я все більше переконуюся, що ми завершимо працю до часу, призначеного Президентом”, — сказав він. Роналд Реген не раз говорив, що Палата Репрезентантів повинна виробити законопроект до кінця цього року, щоб Сенат міг повільно до нього обговорення на початку 1986 року.

СВОБОДА **SVOBODA**
Український щоденник
FOUNDED 1893
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Перший листопад — соборне свято

Перший листопад 1918 року був днем державницького самовизначення галичан. Але прийнявши назву Західної Української Народної Республіки ніхто із творців Першолистопадового чину не думав про сепаратне суверенне існування тієї нової малої держави. Зрештою, акту 1-го листопада не було б, якби не було раніше акту 22-го січня, який створено самостійно, ні від кого незалежну Українську Народну Республіку. Українська Національна Рада у Станиславові негайно прийняла закон про злуку з наддніпрянською УНР і її делегат д-р Дмитро Левицький, пізніший голова Української Парламентарної Репрезентації у Варшаві, підписав 3-го січня 1919 року у Фастові тимчасовий акт злуку, що його урочисто проголошено на площі св. Софії у Києві 22-го січня 1919 року. Так само проголошення Карпатською Україною своєї державності 15-го березня 1939 року не було подією сепаратного обласного характеру, бо карпато-українські патріоти, спершу в Ужгороді, а потім у Хусті, знаменито здавали собі справу, що їхня країна мусить бути складовою частиною єдиної всеукраїнської держави. І коли Рада амбасадорів, як орган Найвищої Ради, після Першої світової війни, признала 15-го березня 1923 року Східню Галичину Польщі, то сталося це в першу і найголовнішу чергу тому, що не існувало в міжнародному світі галицької проблеми, а існувала проблема українська.

Тому, відзначаючи рік-в-рік роковини акту 1-го Листопада 1918 року, що його прозвано за заголовком книжки першого прем'єра ЗУНР д-ра Костя Левицького „Великим зривом“, чи пак „Листопадним зривом“ — державницьке самовизначення Галичини є соборним святом, є святом усіх українців на землі сухих без різниці обласного походження чи віровизнання.

Відомо, що Великий зрив у листопаді 1918 року скінчився прогрозом: імпровізоване військо змогло втримати Львів в українських руках тільки три тижні, після чого польсько-українська війна, яка закінчилася переходом Української Галицької Армії за Збруч 15-го - 18-го липня 1919 року. 20-го листопада 1920 року перестав існувати регулярний воєнний фронт Дійової Армії УНР, рештки цієї Армії переступили Збруч на окуповану Польщею галицьку територію, були роззброєні й опинилися в таборах інтернованих. Створена українською революцією і військовою традицією збройної боротьби породила ще новітні військові формації: Українську Повстанську Армію і Першу Українську Дивізію. Але, очевидно, пролита ними кров могла тільки закріпити державницьку ідею, але не могла відвоювати повсякденну українську державу. Всі українські землі опинилися в перебуванні понижішій час у соборній неволі з вивіскою Української Соціалістичної Радянської Республіки, яка у 100 відсотках залежала від Москви. „Самостійна“ ЧСРР є тепер предметом ґеноцидського експерименту, щоби створити „один радянський народ“ — з російською мовою і культурою.

Очевидно цей експеримент не вдасться і тільки поглибить ненависть українського народу до поневолювача, як і політика національної асиміляції породила в галичан ненависть до Польщі.

У роковини Першолистопадового зриву деякі сини Галицької землі все ще лякаються, чи не повториться історія з тодішнього часу: чи після упадку совєтської імперії не рушуть на схід польська регулярна армія на зразок зформованої у Франції армії Галлера, щоби відібрати в українців Львів, як „польське місто“. Даремний острах. Часи не ті й обставини не ті. Поперше — Польща отримала рекомпенсату за втрачені на сході землі у постаті „відзаконених земель“, колишню власність Німеччини. З моментом зголошення Польщею претензій до Львова і Вільна, як про це мріють польські анахроністичні максималісти, Німеччина негайно ввімкнеться за свої колишні землі — Шлеськ і Помор'я. Подруге, за пофальшованою польською офіційною статистикою згідно з переписами населення з 1921 і 1931 року було у Польщі на „східніх землях“ 45 - 49 відсотків поляків. Тепер є в цілій Україні не більш 5 відсотків поляків. Всі польські культурні установи з львівським Осолінеум на чолі перенесені на захід, до Вроцлава. Було б самогубством поляків прилучувати до Польщі землі, на яких нема польського населення. І три: Хоч не минулися ще всі польські максималісти, які мріють про Польщу від Одри-Ніси до Збручу (а може й Дніпро), то у польській інтелектуальній верхівці прийшла вже ревізія політичної думки: що тільки союз Польщі й України може забезпечити безпеку і державність Польщі. Перебуваючи між Німеччиною і Росією Польща не може мати Львова-Вільна: Львів може бути або українським або під окупацією російської імперії — і тоді й Польща мусить мати московського градоначальника з титулом польського прем'єра.

Львів, як усі інші українські міста тепер московщені. Але це теж глупий і засуджений на провал експеримент московських максималістів. Заснований князем Левом — Львів був, є і буде завжди український.

У протилежності до малих людей, що мусять себе відірвати якоюсь штучною позою, щоб на себе звернути увагу, бл. п. Митрополит Андрій Шептицький робив могутнє враження у скромній чернечій рясі; могутність, ніж інші в соборі і в золоті. Справжня бо велич не потребує прикрас. Перед ним, як дуже здібним і багатим аристократом, була блискуча кар'єра, але він відмовився від неї і, йдучи за Божим покликком, вступив до Чину св. Василія Великого.

Незбагненні є дороги, якими веде Боже Провидіння людей і народи. Воно покружувало так долю нашого народу, що саме з цього народу, віками поневоленого й майже забутого в світі, виростає постать Великого Митрополита, яка прислонила всі історичні постаті наших часів. Господня рука так покружувала долю українського народу, що послала йому в часи найбільшого понижіння і лихоліття духового володаря, неначе винагороджуючи нам незліченні криваві жертви, що їх сотні років складали ми на жертівнику любові своєї Церкви і своєї землі.

З різних аспектів можна розглядати працю і заслуги Великого Митрополита. Передусім працював над об'єднанням усіх українців в одній Церкві. У всіх його починках прислухався до людської волі, а не до людського страху. Він завжди велика ідея об'єднання східних Церков і він мріяв про те, щоб був один пастир і одне стадо. Справа з'єднання наших Церков

Іван Боднарчук

НАЙБІЛЬШИЙ УКРАЇНЕЦЬ НАШОЇ ДОБИ

стала ідеєю цілого життя Слуги Божого Андрія, людини високих суспільних прикмет, з яких на перше місце вибивалася шляхетність, покора, великодушність та вміння глядіти на роз'язку проблем з аспекту цілості. Мав завжди на увазі найвище духове й національне добро свого народу.

В його палаті на Святоюрській горі билосе серце всієї України. В садах ліхоліття народу над руїнами нашого життя завжди залишалася світла постать Великого Митрополита, убагороднена терпінням, як символ нашого національного ідеалу. Його ім'я вимовляють усі українці з найбільшою пошаною, перелічуючи його величезні заслуги перед нашою державою, але й чужинці. Ця могутня постать у простій чернечій рясі була справжнім, некоронованим володарем народу. Аристократ духа, а при тому дуже скромний, стався завжди з найбільшою увагою і великою чемністю до всіх, а особливо до тих, що стояли на низькому соціальному щаблі. Дев'ятого його життя було робити добро людям.

Покликаний Богом до великої місії об'єднати православний Схід і католицький Захід, Митрополит Шептицький своїми заходами й працею створив істо-

ричну основу, на якій будуть будувати всі його наслідники. Коли польська влада в 1938 році руйнувала на Холмщині й Підляшші православні святині й усе польське католицьке духовенство мовчало, виступав в обороні православних тільки старець із Святоюрської гори. Виступав тоді як носій християнської любові, згоди і всепрощення. Навіть жиди називають його святою людиною. Здають колись рахунок перед Богом ті, що в 1942 році зігнорували його заклик до переговорів у справі завершення його благодійної акції. Варшавська акція палення православних церков „гіперкатолицькою“ Польщею відсунула ідею порозуміння і з'єднання знову на парусотень літ. Незважаючи на те, Кир Андрій дивився на ту справу з'єднання оптимістично.

Як добрий пастир був завжди в своїм стадомі і не залишав його ніколи. Залишився з ним у 1914 році, коли царська армія зближалася до Львова, не покидав його і 1939 року, коли більшовики займали Галичину. Била від нього така велич, що навіть совєти, зайнявши Львів 1939 року, не сміли доторкнутися тієї величезної постаті, а червоноармійці з ним, подивом гляділи на сивого Владика. Щойно після його смерті приступив

совєтський уряд до ліквідації Української Католицької Церкви, чого не сміли зробити, як довго жив Митрополит.

Як Москва ненавиділа Митрополита Шептицького, вказує факт, що в час інвазії 1914 року в Галичину його арештувала й заслала, коли не чіпала ні одного польського достойника. Совєти намагалися знехтувати Великого Митрополита. Зробили це навіть окремим фільмом „Іванна“, до якого сценарій написав Бєляєв. Але культу князя Української Католицької Церкви не вдалося їм убити; навпаки, він міцнішає щораз більше. Під час візитації в Україні й тут, за океаном, усі могли говорити з ним, особливо діти, яких любив і був для них найкращим опікуном. До Української Національної Ради в Петербурзі в листопаді 1917 року, після звільнення зі заслання, писав: „Я єпископ-душпастир, якого обов'язком є праця для вічного й досконалого добра свого народу, я все молюся за нашу Україну, за наш український народ. У цій хвилині звертаю мої молитви до Бога й прошу його благословення для українського народу, для всіх наших організацій, для нашої праці, для Ваших родин і для кожного з Вас зокрема“.

Як тільки став Митрополитом, зараз таки в січні 1901 року виголосив вступну проповідь, у якій, між іншим, сказав так: „Приношу любов до своєї пасти-

(Закінчення на стор. 8)

Іван Солончак

ЩЕ ОДНА ТРАГІЧНА ПОДІЯ

лайка на зразок жаргону совєтських блатників, тобто кримінальних злочинців.

Але таким чином про мученицьку смерть многогрудального Стуса дізнається на Україні тільки відносно невелике число людей. Дізнаються тільки ті, які шукають за всіма неофіційними відомостями. Більшість

тзв. трудящих, загнаних шовіністичними турботами, навіть коли щось почує (наприклад, за закордонних радіомовлень) то пропустить це легко крізь вухо, не задержуючи надовго в пам'яті. Така є приблизно правда, хоч якби мені хотілося в цьому випадку помилитися.

Смерть Василя Стуса не сколихнула українським народом, як не сколихнула ним попередній вбивство останніх років, може з винятком Володимира Івасюка, композитора найбільш популярних естрадних пісень у Совєтському Союзі.

Постаті тут питання: чи в такому випадку є сенс робити з себе жертви, рідяться на жальні терпіння, а навіть на смерть, молодим, вартісним, талановитим людям, надіючись що колись в неозначеному часі хтось інший переїмє від них знамено спротиву. Як довго ще мають гинути молоді, талановиті, високої-

дейні люди, один по одному, люди, які в кожному нормальному народі знаходяться в провідних колах інтелектуальної і культурної еліти.

У таких випадках такі або подібні питання мусять зароджуватися в головах багатьох людей українського роду.

Але треба нам мати свідомість того, що, незалежно від нашого ставлення до самопожертви молодих людей, до її доцільності, такі люди на Україні зовсім не переводяться, а будуть рости і дозрівати фізично та духовно люди, які просто не встигали дивитися на совєтську дійсність, а тим наче брати в ній участь, розуміючи всю її жахливість і протидійність. І то незалежно від того, наскільки вони усвідомлюють собі безвихідність сьогоднішньої ситуації, самі перспективи на найближчі роки, а може й десятиліття.

Василя Стуса є вірш „Народе мій!“ Він короткий і я хочу його тут привести в цілісті:

„Як добре те,
що смерті не боюся
чи питаю,
чи тяжкий мій хрест,
що вам, дукаві судді,
не клопотя“

в передчутті
неодомовних верст.
Що жив-любов
і не набрався скверни,
зненависти,
прокльону, каяття.
Народе мій!
До тебе я поверну
і в смерті
обернуся до життя.
Своїм стражданням
і незлим обличчям
як сніг тобі
доземно поклонюся
і чесні глани
в чесні твої вічі
і з рідною землею
поріднюся.“

Поет, який страждав в відослідженні за ідею мав право на повну ідеалізацію тієї ідеї, бо ідеалізація помагає йому легше переносити терпіння, глибше вірити в сенс свого терпіння, а особисту трагедію бачити як жертву з свого життя, покладену на всенародному жертвеннику.

Але ми, що живемо, маємо право і обов'язок дивитися довкола себе тверезим оком. Дивитися не тому, що краще здійснювати свій маленький приземний реалізм, але щоб ясно бачити реалі навколишнього світу і вибирати або пограти найбільш оптимальні в наявних умовах форми діяльності і тут на еміґрації, і там на материк.

Тактика московських імперіалістів проста і послідовна. В ситуації, коли не

(Закінчення на стор. 8)

С. Яр. Кальба

Зустріч Митрополита Андрея з представником „Le Matin“ у Львові 1939 року

В глибокій пошані до великого Митрополита Андрея Шептицького, якого українці завжди його обдаровували, дозволяю відновити в нашій пам'яті його зустріч зі „спеціальним вислаником“ паризького щоденника „Le Matin“, що відбулася у Львові дня 13-го січня 1939 року.

Коли пресове агентство Гавас дня 2-го січня 1939 року повідомило з Хусту, що Підкарпатська Русь офіційно прийняла назву Карпатської України, справа України появилася на фронті сторінок світової преси. У зв'язку з тим, паризький щоденник „Le Matin“ негайно після свого спеціального кореспондента до Праги, Хусту, Львова і Варшави.

У Львові гість з Парижу затримався три-чотири дні, і мені припав обов'язок послужити йому за перекладача і постійного компаньйона при всіх його зустрічах з провідниками Західної України, включно з Митрополитом Шептицьким.

У всіх своїх дописах зі Львова, обережний журналіст не назвав ні одного імені, бо коротко перед його приїздом у Варшаві схвалено закон із загрозою до 10-ти років тюрми за передавання закордон інформації на шкоду державі. Від цієї обережності, гість з Парижу відступив лише у випадку його зустрічі з Митрополитом Андреем, помітивши його портрет на першій сторінці свого щоденника з повною ідентифікацією відбитого з ним інтерв'ю.

В тому часі Митрополитові Шептицькому було понад 70 років і він мав труднощі триматися на ногах власними силами. В момент, як ми увійшли в митрополічю кімнату, він спершив обома руками на поруччя свого великого крісла, — піднявся до половини своєї висоти понад двох метрів, і привітав гостя теплим „Bienvenu, monsieur“ так, якби французька мова була йому рідною.

Перед імпазотною появою святого України, журналіст з Парижу станув як вритий у землю („tombe en arret“). Незабутне обличчя Митрополита було йому відоме з попередніх відвідин українських центрів у Львова. Як він бачив його портрети, порівнюючи їх до Мойсея великого мистця Мікеланджело.

Але цього незабутнього вечора, при світлі високо засвіченої лампади, особа Митрополита України, зодягнутого у просту чернечу рясю, з обличчям в авреолі білого волосся й розвіяної бороди, нагадала нашому гостеві — як він писав, — рідше портрет безсмертного Рембранда.

З надмірною зворушення, гість з Парижу зацікавився, як хвилини мовчання, він

сказав у голос, як дуже появився Митрополита нагадує йому образ самого Отця Небесного.

— Яка шкода, усміхнувся Митрополит, що це лише поява, Бог-Отець у своїй доброті напевно удили би йому інтерв'ю, про яке сам Митрополит побоювався б говорити.

Тонкостей цього привітання не можна передати найкращим перекладом, тому дозволяю зачитувати що частину зустрічі за оригінальним текстом: „Lorsqu'il me fit l'honneur de me recevoir, je n'en chassais que de peu en lui declarant qu'il ressemblait au Pere eternel.“

— C'est bien dommage, soupirait, que ce ne soit que une ressemblance: le bon Dieu vous eut, sans doute, accorde une interview dont, pour ma part, je ne veux pas entendre parler“.

Розмова з Митрополитом Андреем тривала понад годину часу, затронула всі питання: про Карпатську Україну, про становище 6 мільйонів українців під Польщею, а головню про Львів, яка найбільше цікавила нашого гостя, а саме, — як він казав, — Велика Україна, „la Grande Ukraine“, з її 45 мільйонами відданих українців.

З уваги на суворі вимоги польської цензури, у своєму дописі паризький кореспондент не зачитував ні одного з поставлених Митрополитом питань, ані його відповідей, задовольнившись лише загальним твердженням, що „слова українського владика висловлювали високу мудрість“ висказану з позиції всенародної.

Відносно справи Великої України, це дійсно велика справа — сказав Митрополит — і роз'яснення її вимагатиме часу.

Попрацювавши з Митрополитом Андреем, цим надзвичайним Владиком („Un prelat extraordinaire“), гість затримався на хвилину в голі митрополічій палаті, щоб оглянути мистецькі трофеї Митрополита з його молодих літ. Заки ми вийшли з палати, наш гість повторив сам до себе: „Скільки безмежного впливу на свій нарід мусить мати цей достойник Української Церкви. Цей Владика-мудрець з трьома докторатами, що без акценту говорить десяткою живих мов, і знає старинні мови: грецьку, єврейську й латинську...“

Тим більше в країні глибокої релігійності, де посьогодні чоловіки скидають шапку, переходячи попри свої церкви“.

Жалю, що не може дати повного імені гостя з Парижу, бо моя кореспонденція з ним затрималася в час війни. З архівів „Le Matin“ мені вдалося дістати в мікрофільмах всі його 10 дописів, які друкувались від 1-го

(Закінчення на стор. 8)

Володимир Барагура

ПОЕТ-МИСЛИТЕЛЬ У ПОШУКАХ СЕНСУ ЖИТТЯ...

(Слово з нагоди посвячення надгробного каменя
Вадима Лесича)

Посвячення надгробного каменя проекту скульптора Михайла Черешньовського на могилі поета Вадима Лесича (помер 22-го серпня 1982 р.) на православному цвинтарі св. Андрея в Бавид Бруку в присутності родини, приятелів і знайомих Покійного відбулося 19-го жовтня ц.р. Пам'ятник посвятив о. Лев Голейд ЧСВВ, з параша св. Юра в Нью Йорку. Отець Лев провів теж молитву й благословив трапезу, яка відбулася в домі Православного Сестрицтва. Під час трапези спогадом про ставлення В. Лесича до громадських справ поділився з присутніми його університетський колега з Варшави мр Іван Базарко. Він розказав про епізод збирання фондів на будову школи св. Юра. До цієї акції причинився В. Лесич, який при співпраці голови Літературно-Мистецького Клубу скульптора Сергія Литвиненка і громадського комітету влаштувати літературний вечір. Короткий епізод із шкільних часів розказав гімназійний колега Лесича Дмитро Косович. Письмениця Уляна Любомир промовляла від Об'єднання Письменників „Слово“, співзасновником якого був В. Лесич. Він був теж членом світового „Пенклубу“ і завдяки його знайомствам та впливам у цій письменницькій установі прийнято в її члени поета Василя Стуса. Синтетичне слово про творчість і діяльність В. Лесича сказав його довголітній сусід і приятель Володимир Барагура.

Саме відбулося посвячення надгробного каменя на могилі поета, літературного критика, мистецтвознавця, за освітою професійного журналіста св. п. Володимира Кіршака, відомого під псевдонімом Вадим Лесич, який він придбав собі від імені своєї дружини Лесі. І цей пам'ятник здвигнений її стараннями із допомогою найближчої родини.

Покійний високо цінив ролі Лесі в своєму родинному житті, не лиш як прикладну супутницю своєї нелегкої долі, не тільки як матір двох синів, але й як надхненницю, яка допомагала йому стати на вершини поетичної творчості та залишити по собі вагомий літературний доробок високої літературно-мистецької, естетичної, ідейної й формальної вартості з ріднорідною тематикою, просякнутий глибокою вдумливістю мислителя, який шукав роз'язки тайни буття й призначення людини на землі й на смерті, її стосунку до Бога й людства, і який свої роздуми висловлював високопоетичною мовою в творях, вміщених у кількох збірках: „Сонечко іскри“, „Відчуження“, „Різдво віддалі“, „Ліричний зошит“, „Поезії“, „Розмова з батьком“, „На передодні“, „Крейдяне коло“, „Кам'яні луні“ та деяких розсипаних у різних періодичних виданнях або неохочених збірках.

Не дивлячись, що автор з любов'ю, пошаною й найглибшою вдячністю згадує свою Лесю в низці поезій та присвятив їй одну збірку — „Крейдяне коло“. Як зразок ставлення Лесича до своєї надхненниці зачитую уривок із його поезії „Дружині“:

У мого саду прями осін стійте,
Шелестять, доспіває шовковий.
— Я скляду на тривожній долоні твої
всіх трудів моїх тасний овець!

Скільки лєських медів і охмільних отрут,
Що хвилюють в свічадах омані,
Поплавають у далінь — вітром м'ят, дотом рут,
і, мов тіль сиза, сплещуть за нами.

Скільки сльозивини і пшеничних шампін,
перелівів із солоду винниць,
заплили і валили в небагненну доявину,
що нам дано верстати невинно...

У мого саду — ваготіють плоди,
хоч цвіт трав — зажовтіє молочасм...
Ти — в намет тиней з віт — вітерцем підійди,
я ж зустріну тебе урожаєм.

Як добрий син і прикладний батько низку поезій присвятив своїм батькам і синам. У цих поезіях висловлював батькам вдячність за любов, опіку, напучення, туту із-за розлуки з ними. Знову ж у поезіях, присвячених синам, проявляється гордість батька і батьківська любов та тривога за долю власних дітей. Під окресленням „батько“ поет розуміє не тільки біологічного батька, але й батьківщину та Отця Небесного.

Лесич помер у повному погодженні з Богом, якого шукав усюди всьєсь своє кочиниче, буринне й кольористе життя. Це шукання взаємних людей з Богом, ці пошуки за сенсом життя і роздакою тасмичної ролі й призначення, людини в світі, з головним філософсько-ідейним підложжям творчості поета. Ця ворухка проблема прямо або поміж рядками проникає більшість його поезій. І тільки натакми вказу на ці розпачливі Лесичеві пошуки його метушливої душі, що „кудись поспішає в дорогу безповоротну“.

Ступнево автор бодай частинно знаходить задовільну відповідь на свої сумніви:

Все казка... Правда — сіль і хліб.
І правда — що не вмере, померши...
Закінчення буде.

Трибуна У. Н. Союзу

Ч. 8.

ЖОВТЕНЬ

1985

Степан Гавриш

Молодь — це будучність УНСоюзу

Кажуть, що навіть і великі держави, які не мають приросту дітей, не мають майбутності. Це саме відноситься і до установ чи організацій і якщо до них не прибувають нові члени, то їхня майбутність є zagrożена. Ми є свідками того, що у різних країнах нашого поселення по Другій світовій війні нові установи — організації, росли, «мов гриби по дощі». Всі вони мали добрі ідеї, мали можливість рости й розвиватися, але не вміючи, або не хотючи прикріпити біля себе молодь (мовляв ти ще молода-молодий, нічого не знаєш), тепер по довгих роках існування приходять загрозза самоликвідації.

Щоб тому запобігти, коли ще не пізно, у всіх наших установах — організаціях, почавши від центральних, а скінчивши на найменших льокальних, є конечним нарешті зрозуміти, що не допустивши «молодиків» до керівних органів — немає майбутності таким установам-організаціям. Хоч би які чорні хмари нависли над нами тут і там в далекій нескореній Україні, як довго наша молодь буде з нами, тоді нам нічого турбуватися ні на сьогодні, ні на завтра. Наша молодь продовжить і скріпить наші вікові змагання за побудову власного, незалежного буття.

Український Народний Союз від початку свого існування дбав і далі дбає про це, щоб якнайбільше молоді було його членами. Союзова молодь заповнить наші дев'яностилітні установи дальшій розвиток і продовжить службу своїй громаді. Союз уважає молодь своєю найбільшою цінністю. Тому при Союзі були заангажовані молоді люди, які мали свої театральні гуртки, танцювальні ансамблі, хори, оркестри й інше. Свого часу у Союзі був клас «Лицем до молоді», автором якого був тодішній головний редактор «Свободи» Антін Драган. Цей клас вповні себе оправдав. Помімо того, що нема молодечих відділів, як одиниць, то все-таки Союз дає можливість нашої молоді проявляти свою працю у різних аспектах. Згадаймо лише оселю Союзівки. Там та від ранньої весни до пізньої осені чути веселі голоси нашої молоді. Першим «наступом» на Союзівкувесною є тенісова школа, до якої кожного року приїжджає біля сотні молодих дівчат і хлопців із різних місцевостей Америки й Канади. Відтак під час літнього сезону відбуваються табори для дівчат і хлопців у віці від 7 до 11 років, а потім школа народних танків, яка стала такою популярною, що не можна всіх заохочених дітей прийняти до неї. Не можна не згадати тенісових кортів на Союзівці, які збудовані коштом Союзу для молоді. Там та під час літа десятки молодих юначок-юнаків змагаються за нагороду-трофеї уфундовані УНСоюзом. А чи можна поминути плавацькі змагання в олімпійському басейні Союзівки під час вікенду Дня Праці. Серце радіє коли бачиться десятки молодих дівчаток — хлопців, наших українських дітей, які з найбільшим запалом змагаються за перше місце у різних клясах плавання. Всі ті молоді переможці — чемпіони одержують відповідні нагороди уфундовані Батьком Союзом. Коли хтось бажає побачити тисячу молодих веселих дівчат — хлопців, нашої молоді, то раджу поїхати

на Союзівку під час вікенду Дня Незалежності (4-го липня) і Дня Праці. Там прибуває наша молодь з різних околиць Америки й Канади, а часто і з Європи, Південної Америки, а то й з Австралії. Союзівка притягає молодь мов магнет і це є добре. Вони нав'язують знайомства, пізнають себе, а відтак багато з них закладають українські родини.

Часто чуємо питання, а що УНСоюз дає українській молоді — своїм членам. Відповідь проста, от хочба вдержання Союзівки, то це вже є поважний вклад праці. Була згадка про табори, нагороди й інше, все це фінансує УНСоюз, а не якась комерційна асекураційна компанія. Для найменших Союз видає диточий журнал «Веселку», а старші мають нагоду виказувати свої здібності на сторінках англомовного тижневика. Переглядаючи «Український Тижневик» кожного тижня знаходите нові прізвища дописувачів, які пишуть на різні теми з української проблематики, або картають ту американську пресу, яка поміщує шкідливі дописи про Україну, чи українців. Здається, що деякі з них ще недавно були учасниками диточих таборів на Союзівці, а тут вже так достойно обороняють добре ім'я свого народу.

А чи можна поминути і не згадати Союзівих стипендій, коли питаємось, що дає Союз своїй молоді? Серце радіє коли читаємо звіт Стипендієвої комісії, яка розділила 100,000 доларів беззворотних стипендій для 158 наших українських дітей, членів Союзу. Провір'яючи суми призначені для стипендістів, то сміло можна сказати: слава Тобі, Боже, за це, що пооблагословив створення Союзу нашими піонерами — фінансовою бази. Призначені стипендії не є 100-оларові, а перший раз в історії Союзу призначено 27 стипендій по 1,000 дол., 40 по 500 дол., а були також і по 2,000, 1,600, 1,500 і 1,400 доларів. Всі ті стипендії є беззворотні. Пишучи про стипендістів, аж кортить запитатись, котра комерційна асекураційна компанія дає нашим дітям стипендії? Відповідь коротка — жадна. Стипендії своїм членам дають наші українські братські союзи, а УНСоюз дає «королівські стипендії» і тому всі наші стипендісти повинні бути горді з цього, що є членами Союзу.

Згадуючи на вступі про те, що молодь це будучність Союзу, аж проситься, щоб із тих 158 наших стипендістів, бодай кілька застановилися над тим, чи не варто їм включитися в союзову працю, а з часом на відповідних постах керувати братською установою, майно якої оцінюється на 100,000,000 доларів.

Щоб вдержати молодь при своїй громаді, треба зусилля всіх нас, усієї громади. Не вистачать зусилля самих батьків, самої Церкви, чи навіть самих молодечих організацій. УНСоюз своїми виданнями та іншими ділянками праці вкладає свою «цеглину» для вдержання нашої молоді при своїй громаді. Тому кличемо батьків, дідів і всю громаду, візьміть за руку своїх дітей і вноуків та завчасу заведіть їх до УНСоюзу.

Усміхнені обличчя хлопців і дівчат, які заповнюють сторінку сьогоднішньої «Союзової Трибуни», та які щойно стали в р'яди нашої великої союзової родини, кличуть грімким голосом до всіх нас, що як довго такі, як вони будуть десятками і сотнями прибувати до наших національних установ і як довго ці установи будуть про них дбати, так довго нічого нам турбуватися долею нашої української громади в широкому світі.

460 Олександр Ковальчук — 9 чл.

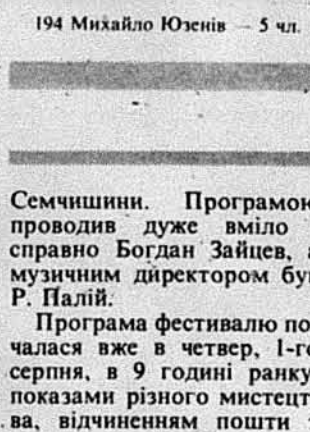
451 Ефим Омельченко — 7 чл.

8 Марія Кульчицька — 5 чл.

194 Михайло Юзенів — 5 чл.

234 Михайло Хутря — 5 чл.

Члени „Клубу Відданих Союзівців“

ОРГАНІЗАТОРИ — СЕКРЕТАРІ УНСОЮЗУ, ЯКІ НА КІНЕЦЬ ВЕРЕСНЯ Ц.Р. ПРИДБАЛИ П'ЯТЬ І БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В „Трибуні УНСоюзу“ за липень ц.р. була згадка про те, що в перших шістьох місяцях передконвепційного року вже було понад 50 союзових секретарів та організаторів, які придбали п'ять і більше нових членів. У сьогоднішній „Трибуні

УНСоюзу“ подаємо додатково прізвища і фотографії 22 Союзових трудівників — організаторів, які на кінець вересня придбали по п'ять і більше нових членів. За нових членів висловлюємо щирі подяку нижчеподаним союзовцям.

88 Стефанія Гаврилук — 8 чл.

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ НА КІНЕЦЬ СЕРПНЯ Ц.Р. ПРИДБАЛИ 5 ДО 9 НОВИХ ЧЛЕНІВ

32 Володимир Ялів — 6 чл.

170 Володимир Білак — 6 чл.

14 Михайло Отрук — 5 чл.

37 Ольга Осередчук — 5 чл.

234 Михайло Хутря — 5 чл.

347 Ларія Чапар — 5 чл.

267 Іван О. Фліс — 6 чл.

59 Тарас Сливинський — 5 чл.

403 Марія Нечай — 5 чл.

ЗНИМОК НЕ ПРИСЛАЛИ:

- 217 Дмитро Пристай — 7 членів
- 153 Юрій Данилів — 6 членів
- 266 Володимир Варшона — 6 членів
- 96 Нік Драпала — 5 членів
- 112 Марія Капраль — 5 членів
- 121 Естер Фатюк — 5 членів
- 372 Софія Лонишин — 5 членів.

всіх учасників у параді і імпрезах було біля 80,000 осіб.

В неділю, 4-го серпня, не зважаючи на дощову пого-

чення Українського Народного Союзу відправив там першу Службу Божу для українських піонерів. Це місце Манітобський уряд визнав історичним і міністер мультикультури Ю. Костира призначив 20,000 доларів, щоб видати книжку про цю історичну місцевість.

Програмою проводив голова контрольної комісії мгр І. Геврик та попросив від уряду до слова міністра Дж. Пломана, який заступав міністра Ю. Костира, що саме в той час перебував на вакаціях.

Після короткої програми, з огляду на дощ, який падав в Манітобі цього літа кожного кінця тижня, для учасників відбулося прийняття в малій залі.

В 2-й годині по полудні в селі Україна було показано „Українське Весілля“, в якому взяли участь музичний директор Р. Палій, український хор з Дофину, „Веселка“ і ансамбль „Барвінок“.

Мгр. Іван Геврик, голова К. Комісії, біля кіоску УНС.

Парада вулицями міста відбулася в суботу. Вона була за всі часи найкращою найчисленнішою. В ній взяли участь представники уряду почесні гості і, як кожного року, представник Українського Народного Союзу. Було підкреснено, що

ду Владика Максима в сослуженні священників відправив Молебень та поблагословив пронамятну плиту для вшанування перших поселенців Манітоби, яка міститься біля пам'ятника о. Н. Дмитрова, першого священика, який на дору-

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ У ДОФІНІ

Український фестиваль в Дофіні був започаткований в 1966 році, щоб показати канадцам, що наші українські поселенці продовжують свою культуру, мистецтво, звичай і обичаї, які передали їм їхні діди й прадіди, прибуваючи до Канади ще в 1890-их роках.

До фестивалю приготувляються мешканці Дофину цілий рік. Кожного року комітет фестивалю підшукує і спроваджує цікавих виконавців, артистів, співаків, хори, ансамблі, танцювальні групи, а також заохочує до участі місцеві сили.

На фестивалі відбуваються покази різноманітних видів мистецтва: вишивок, писанок, різьби, кераміки, ткацтва, печення хліба, варення і приготування традиційних страв, гри на бандурі, цимбалах, співу і танку. Також відбуваються різні конкурси, а у спеціально збудованих приміщеннях крамничих можна оглянути вистави та купити різні речі.

Ансамбль „Шумка“ з Едмонтону під час відкриття.

та інформації про забезпечення. Цьогорічний Дофінський фестиваль був з черги 20-ий і відбувався на новому приміщенні, призначеному провінцією Манітоби в Українському Селі, яке розташоване в просторому парку у підніжжю гір Рай-інг Манітоби, як музей і

центр Українського живо-го народного мистецтва. Українське Село потребує ще багато праці і грошей, щоб здійснити проєкт розбудови, який включає чотири фази, з передбаченням закінчення на святкування 100-річчя приїзду Українців до Канади. Минулого року в жовтні

королева Єлисавета Друга, в асисті прем'єра Манітоби Г. Павлі, офіційно відкрила Село Україна в Дофіні. Традиційним українським звичаєм піонери Манітоби вітали королеву хлібом і сіллю. Президентом фестивалю був М. Дудар, а господарем і господинею П. і Я.

Відбулися організаційні збори Окружного Комітету УНС Філадельфійської Округи

Філадельфія, Па. (с.г.) — У неділю, 13-го жовтня ц.р., тут, у залі власного Дому, відбулися чергові організаційні наради Філадельфійської Союзової Округи при участі понад 40 відділових урядовців із Філадельфії й околиць.

Збори відкрив і ними проводив голова Округи Петро Тарнавський, а протокол писав Дмитро Федорійчук, окружний секретар. Відкриваючи наради, голова привітав усіх присутніх союзівців, а також членів Головного Уряду: Уляну Дячук, головного касира, з мужем інж. Володимиром, Степана Гавриша, головного організатора, д-ра Богдана Гнатюка, головного контролера, і Василя Пастушка, головного радного, з дружиною Теодозією. Відтак він подав порядок денний наради і при тому коротко інформував про важніші ділянки праці Округи, а відтак запросив до слова Уляну Дячук.

У вступі своїй промови Уляна Дячук висловила призначення Управі Округи за гарну домівку, удекоровану по „береги“ союзними плякетками — нагородами за довголітнє членство. При тому згадала, що останній раз була у тій домівці, коли відбувалося посвячення закупленого дому. Вона також зложила подяку Управі на руки голови Петра Тарнавського за надзвичайно добре приготування для виступу гостей з Австралії з концертом й танцювальним ансамблем. При тому заявила, що Філадельфійська Округа передала для гостей найвищу суму, як прихід з концерту, а саме 9,038 доларів. Ще раз висловила гратуляції голові Округи П. Тарнавському і всім членам комітету. Говорячи про гостей із Австралії, вона згадала про їхній історичний виступ в Об'єднаних Націях, куди були запрошені із нагоди 40-річчя існування Об'єднаних Націй в Нью-Йорку це був перший український виступ у тій світовій інституції.

Переходячи до Союзівських справ, Уляна Дячук у своїй обширній, добре опрацьованій доповіді затримувала різні ділянки Союзівської праці. Фінансова господарка добра, майно Союзу дійшло до 53,423,016 доларів. Від серпня 1984 року по серпень бieżучого року майно зросло на 2,889,422 долари. Членських вкладок цього року зібрано менше на 100,000 доларів тому, що продається більше термінового забезпечення, якого членські вклади є дуже низькі. Союзова будівля має вирентовані всі поверхи, дохід із цього для Союзу є добрий. Члени Союзу мають інвестувати свої гроші у боргових зобов'язаннях, яких загальна сума виносить майже 5,000,000 доларів. Союзівка мала менше приходів цього сезону, але на Союзівці вже почалася будова 10-мешканцевого дому для пенсіонерів — членів Союзу. Також ідуть приготування до будови кондомінію на закупленій 50-акровій площі. В дальшому затримують Союзівці видання „Свободи“ і „Український Тижневик“ і „Веселку“. Було згадано про виплати ювілейної дивіденди членам Союзу в сумі секретарку 247 Відділу в Вільмінгтоні, Делевар, Любу Шеремету, яка прибула на наради в товаристві мужа, сина і доні. В дальшому доповідь інформувала, що на 30-го вересня Головна Канцелярія одержала від секретарів 1,220 аплікацій нових членів, забезпечених на суму 4,685,000 доларів. Він затримував справу передконвенційної організаційної акції, метою якої є придбання до кінця року 1,000 членів. А говорячи про членів, доповідь дав ряд прикладів, де шукали перспектив і як забезпечення їм пропонувати. Він також затримував Союзівський бюджет, із якого виплачено 100,000 доларів стипендій для 158 студентів — членів Союзу. При тому інформувала, що із Філадельфійської Округи, яка об'єднує 40 відділів, 25 студентів одержали стипендії на суму 17,000 доларів. Доповідач також доводив, що вже від тепер секретарі приго-

Промовляє Уляна Дячук, головний касир, біля неї сидять по правій стороні Степан Гавриш, головний організатор, а по лівій д-р Богдан Гнатюк, головний контролер і Василь Пастушок, головний радний.

Учасники наради Філадельфійської Округи слухають доповідь.

товлялись до 31. Конвенції, а головне, так поведи організаційну працю, щоб мали відповідне число членів для вибору делегата або делегатів. Доповідач закінчив закликати співпраці з новим координатором братської діяльності та виконання призначених організаційних квот.

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк коротко інформував, що Союзівці 1,000,000 дол. призначено на стипендії студіюючій молоді — членам Союзу, 100,000 дол. виділено на діяльність Комітету Оборони Української Спадщини, згадано також активність членів Головного Уряду в Комітеті для відзначення Тисячоліття Хрищення України. Також була затримана справа оподаткування Братських Союзів, і тому всі Союзівці повинні мусьят проявляти братську діяльність.

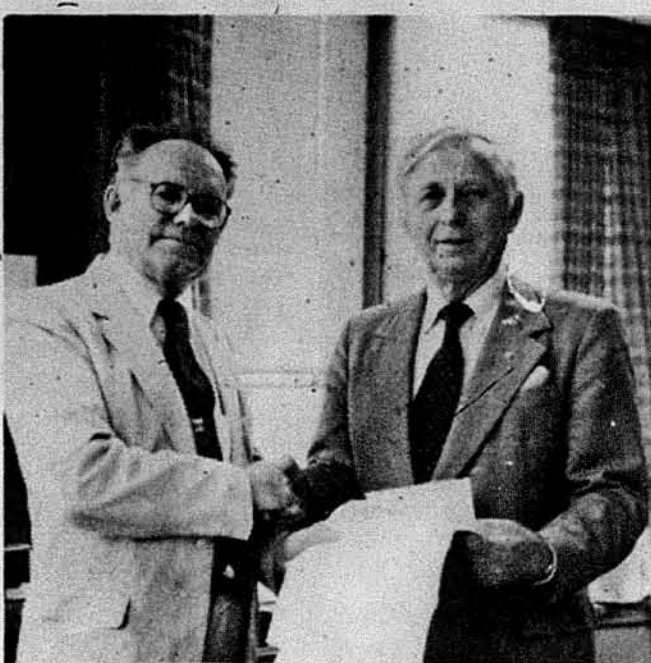
Наступним промовцем був головний організатор Степан Гавриш, який говорив про організаційну працю Округи і цілості Союзу. Говорячи про організаційну працю Округи, за його словами, на 30-го вересня вже було придбано 190 членів, забезпечених на загальну суму 580,000 доларів. При тому він висловив подяку всім, хто вже придбав нових членів цього року, вирізняючи головного радного і голову 231 Відділу Василя Пастушка, який вже має придбаних 65 членів. Він також згадав інших секретарів, як голову Округи Петра Тарнавського, Андрія Кушніра, мгра В. Яцива, П. Шербу, Ю. Данилова, Христину Фугу-Гербеги, Дарію Чапар, Й. Хому і І. Книгницького, які придбали значне число членів.

Говорячи про секретарів, доповідь представив нову формулу про переведення контролю Союзівського діловодства, підкреслив стабільну фінансову господарку, сказав, що організаційна діяльність натрапляє на різні перешкоди. Союзівка мала деякі труднощі, зараз є новий адміністратор головного радний Володимир Квас. Він згадав про Союзівську пресу, як також говорив про координатора братської діяльності Маріанну Сакалаш і закликав про співпрацю із нею.

Василь Пастушок, головний радний, повідомив, що вже має придбаних цього року понад 65 нових членів і планує дійти до „повної сотні“, до кінця року. Він висловився похвально про працю нової секретарки 247 Відділу Люби Шеремети, а відтак згадав померлого секретаря згаданого Відділу Михайла Масера, якого було вшановано хвилиною мовчанкою.

По доповідях було ряд питань від присутніх до

Добрий приклад для наслідування

Голова Контрольної Комісії мгр Іван Геврик (справа) передає 10 аплікацій нових членів головному організаторові Степанові Гавришеві в його канцелярії.

Голова Контрольної Комісії УНС Союзу мгр Іван Геврик, ідучи з далекого Вінніпегу до Головної Канцелярії Союзу в Джерзі Сіті для переведення піврічної контролю, не іхав з „по-рожними руками“, а привіз десять аплікацій нових членів, забезпечених на імпортні суми. Вручаючи аплікації нових членів головному організаторові Степанові Гавришеві, мгр Іван Геврик зазначив, що цією десяткою розпочинає свою передконвенційну кампанію, маючи на меті придбати цього року 25 нових членів і тим самим відновити членство в „Клубі Заслужених Союзівців“. Згаданий Клуб був заснований 1961 року тодішнім головним секретарем Союзу д-ром Ярославом Падомом і мгр Іван Геврик був одним із основоположників Клубу.

Даючи цій вісті заголовок „Добрий приклад для наслідування“, віримо, що й інші члени Головного Уряду підуть за прикладом голови Контрольної комісії і придбають в передконвенційному році по 25 членів, щоб під час Конвенції не „черволили“, коли делегати будуть їх питати, що зробили доброго для „Батька Союзу“ на протязі чотирох років їхньої каденції.

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Ньюйоркська Союзова Округа відбула організаційні наради

Нью Йорк, Н.Й. (с.г.) — У четвер, 10-го жовтня ц.р., тут, у залі Українського Спортивного Клубу, відбулися організаційні наради Метрополітаної Ньюйоркської Союзової Округи, яка об'єднує 22 Відділи.

Наради відкрив і ними проводив голова Округи Микола Хоманчук, а обов'язки протоколянта сповняла Олена Гентіш, секретарка Округи. Відкриваючи наради, Микола Хоманчук привітав усіх учасників наради, а між ними головного радного д-ра Івана Філіса, головного секретаря Володимира Сохана, головного організатора Степана Гавриша та почесних членів Головного Уряду — колишнього, головного радного Йосифа Лисогора і колишнього заступника головного радного Марію Душник. Він також представив присутню на нарадах Маріанну Сакалаш — нову координаторку братської діяльності при УНС Союзі. Він коротко інформував про працю яку провела Управа Округи в звіттовому часі, а відтак, згідно з денним порядком наради, запросив до слова головного секретаря УНС Володимира Сохана.

Доповідач в обширній та змістовній доповіді затримував важніші ділянки праці Союзу. Говорячи про фінансові справи, він сказав, що майно Союзу на день 31-го серпня ц.р., виносило 53,423,016 дол. і це є доказом, що фінансова господарка Союзу стабільна. Доповідач також інформував про Союзівську будівлю. За його словами всі поверхи будівлі є вирентовані і це приносить Союзівській Корпорації добрий прихід. В дальшому він згадав про Союзівське видання „Свободи“, „Український Тижневик“ і дитячий журнал „Веселку“, згадав також про призначення високої суми на виплату ювілейної дивіденди, стипендій студіюючій молоді — членам Союзу. Комітет Оборони Української Спадщини й інше. Багато місця у своїй доповіді він присвятив класам Союзівського забезпечення, якими зараз користується Союз, а при тому згадав, що вже в короткому часі вийдуть в життя нові класи забезпечення. Говорячи про класи забезпечення, головний секретар доводив присутнім пропонувати перспектам термінове забезпечення або платне на протязі вілгого життя. Доповідач закінчив, головний секретар згадав про наступну 31 Конвенцію УНС Союзу і при тому пояснив, за яким „ключем“ вибирається делегати.

Наступним промовцем був головний радний д-р Іван Філіс. Він дав обширний висновок про будову дому на Союзівці для сеньйорів — членів Союзу. Дім буде мати десять гарно wyposażених кімнат, де будуть мешкати пенсіонери — члени Союзу за відповідною оплатою. При тому він інформував, що в листопаді ц.р. відбуватиметься надзвичайне засідання Головного Уряду УНС Союзу, під час якого буде вирішена форма — ключ власності кондомінію, які будуть збудовані на оселі. Він також згадав, що зашля змін в адміністрації управи Союзівки. Обов'язки адміністратора оселі тепер виконує головний радний Володимир Квас, до часу, коли буде заангажований новий менеджер. Далше він інформував, що вже є закуплений компютер і в короткому часі буде введена компютерська система в пооди-

нок департаментах Союзу. Він підтвердив, що фінансова господарка Союзу є стабільна, а як доказ навів приклад, що від серпня 1984 по серпень 1985 року майно Союзу зросло на 2,889,422 доларів. Доповідач в дальшому, затримував загальні справи цілості Союзу, а при тому згадав, що є загроза оподаткування Братських Союзів, якщо Союз не будуть провадити братської діяльності. У зв'язку з цим наш Союз від вересня ц.р. заангажував на пост координатора братської діяльності Маріанну Сакалаш, яку він представив присутнім, згадавши про її кваліфікацію на цей пост.

Подаючи доповідь Іванові Філісові за гарне представлення, Маріанна Сакалаш виголосила коротку доповідь, у якій подала план своєї праці на пості Союзівського координатора, що в цілості відноситься до братської діяльності. Доповідач закінчила проханням до присутніх членів відділових Управ про співпрацю.

Останнім до слова був запрошений Степан Гавриш, який затримував організаційну діяльність Округи і цілості Союзу. Говорячи про працю Округи, за його словами, на кінець вересня вже придбано 90 нових членів, забезпечених на 250,000 дол. При тому подав, що голова Округи Микола Хоманчук вже має придбаних 16 членів, по 10 членів придбали Марія Душник, д-р Микола Шпетко і Михайло Юзєн. Багато секретарів придбали менше 10 членів, але, на жаль, деякі секретарі за дев'ять місяців не придбали ні одного члена. Далше він інформував про те, що за дев'ять місяців бieżучого року Канцелярія Союзу одержала від секретарів 1,217 аплікацій нових членів, забезпечених на загальну суму 4,685,000 доларів. При тому він згадав, що від 1-го жовтня ц.р. розпочато інтенсивну передконвенційну організаційну кампанію, завданням якої є придбання до 31-го грудня 1,000 нових членів. Говорячи про нових членів, доповідь подав ряд прикладів де шукали перспектив і які класи забезпечення їм пропонувати. Він також звернував увагу присутніх, що коли ідуть відвідувати перспекти, то повинні пригадати ім, що УНС Союз в бieżучому році понад 2,500,000 доларів призначав на різні виплати, а між ними 100,000 доларів на стипендії для 158 студентів вищих шкіл — членів Союзу. При тому згадав, що серед них було аж 27, які одержали по 1,000 доларів, 40 по 500 доларів, а інші 2,000; 1,600; 1,500; 1,400 доларів менше.

По доповідях були запити до членів Екзекутиви, в яких союзівці затримували ряд важливих справ, що відносилися до цілості Союзу. Вичерпні відповіді дискусанти одержали від головного радника д-ра Івана Філіса і головного секретаря Володимира Сохана.

Наради закрив голова Округи Микола Хоманчук, подаючи присутнім за участь, а особливо членам Головного Уряду, і при тому запевнив членів Екзекутиви, що доложити всіх зусиль, щоб доложити всі зусиль, щоб Округа мала виконану організаційну квоту, призначену на осінні місяці передконвенційної кампанії. По нарадах присутні союзівці були запрошені на солодке й каву, де мали нагоду затримувати в родинній атмосфері загальні союзівські справи.

Організаційні збори Окружного Комітету Відділів УНС Олбанської Округи

Вотервліт, Н.Й. (І.Д.) — 5-го жовтня ц.р. відбулися у Вотервліті, в залі Українського Клубу, організаційні збори Окружного Комітету Відділів УНС Олбанської Округи: Трой, Амстердам, Вотервліт, Гадсон, Кергонксон, Коговз і Пітсфілд. Голова Окружного Комітету Павло Шевчук відкрив збори, вітаючи головних радного Володимира Кваса, представника Головної Управи УНС, та всіх присутніх. Секретар І. Дурбак прочитав порядок денних наради. В огляді організаційної праці Округи голова П. Шевчук повідомив, що Олбанська округа мала придбати 90 нових членів, але придбала 53, з того: Кергонксон 26, Вотервліт 16, Амстердам і Коговз по 6, Пітсфілд 1. Нова секретарка в Пітсфілді, Ліда Гудла, обіцяла придбати більше членів. Інші Відділи не придбали нових членів.

Головний радний В. Квас передав привіт від Екзекутиви УНС і подав огляд загальних союзівських справ: УНС признав 100,000 дол. на стипендії для студентів, 100,000 дол. на Фонд оборони української спадщини, 1,000,000 дол. на дивіденди. Він сказав: „Нам треба шукати спільної мови, забути всі неспорозуміння, спільно виступати перед урядами. Тому два тижні асемблеї Ларкін і сенатор Кук запросили мене на конференцію у Комісії освіти стейту Нью Йорк у справі книжок для вчителів про голокості і геноцид. Проф. Бакум вимагав, щоб були матеріали про український голокості і геноцид. Представник комісії запевняв, що українські матеріали вийдуть до третього тому і вийдуть при кінці цього року. Треба створити не політичне об'єднання всіх українців у ЗСА і перестати сваритися. В українських школах бракує підручників. Я перебрав управу Союзівки. Треба підготувати нового управителя Союзівки. На другий рік буде Конвенція УНС у Дітроїті. Треба активізуватися, придбати нових 1,000 членів. Кожний Відділ повинен придбати до Конвенції по п'ять нових членів. В Гадсоні наші священники обіцяли оживити Відділи УНС. Головна Екзекутива УНС буде давати бонуси по 5 дол. від кожного члена від 1,000 дол. поліси, по 100 дол. від 50,000 дол. поліси. У справі будови кондомінію для сеньйорів на Союзівці буде в листопаді нарада. Треба доложити всіх зусиль, щоб збільшити число нашого членства. Найважливіша справа це ідея, а не гроші!“. Присутні нагородили олбанських промову радного В. Кваса.

В дискусії П. Шевчук повідомив, що радний В. Квас став референтом справ сеньйорів. Е. Наболотний ствердив, що у Троюс, крім

Відділу УНС, відділи Провидіння, Народної Помочі і Братського Союзу, тому немає приросту членства. Чи зголосилися люди до дому сеньйорів? В. Квас відповів, що вже зголосилися, вони хочуть оглянути кондомінію. УНС призначив гроші на оборону дивізійників. Справа Дем'янюка й Теодоровича ще не вирішені. Є три комісії оборони українського імені, чому не об'єднуються в один комітет, як у Канаді? Братський Союз дав 25,000 дол., але вимагає об'єднання оборони. Проф. Бакум і д-р Мейс виступили в обороні проти знеславлювання українців. Наші люди повинні звертатися до своїх сенаторів і асемблеї, щоб боронити нас перед знеславлюваннями. Треба мати добрі зв'язки і підтримувати їх. Е. Наболотний ствердив, що наші люди написали багато листів до Департаменту освіти і до сенаторів.

В. Літінський, голова Відділу товариства — Американці в Обороні Людських Прав в Україні — пояснив справу видання матеріалів про голокості: вірменський, жидівський і український. Це помічна книжка для вчителів. Спершу українська частина мала 17 сторінок, що їх написав д-р Б. Витвицький, мала відбито до першого тому, але Департамент освіти змінив цей план і переніс українські матеріали до четвертого тому. Д-р Б. Витвицький уступив з редколегії і забрав свої матеріали.

М. Савків висловив здивування, чому конвенція УНС відбувається в Дітроїті, а не на Союзівці, спитав, як справа зі стейтвом організатором УНС? А. Урбан вважав, що треба відбутися збори в Пітсфілді. У справі пізньої доставки „Свободи“ промовляли О. Білінський, М. Савків і В. Баршона.

В. Літінський ствердив, що жиди в матеріалах про голокості згадують українців тільки як колябарантів, але не згадують нас як жертов нацизму, поруч жидів, поляків, циганів і „східних слов'ян“. Понад три мільйони українців згинули в німецьких концетраках, але про це не згадують в жидівських матеріалах. Німці не реєстрували українців, тільки за державною приналежністю реєстрували наших в'язнів як поляків або росіян.

Після дискусії голова закінчив Збори, запросив на перекуску, що її приготували Дозя Кушнір і Теодозія Шевчук, дружини членів Братства св. Миколая у Вотервліті.

Присутнім було 26 осіб. При перекусі присутні ставили питання В. Квасові та В. Літінському в актуальних справах, на які обширно вони відповідали.

МАТЕРІ, БАТЬКИ, БАБУСІ, ДІДУСІ!

Ваші діти — внуки, що далеко поза рідним домом студіюють, відбукують військову службу, чи мають інші зайняття та обов'язки?

не втрачть зв'язку з життям української громади, коли Ви подбаєте про те, щоб вони кожного тижня одержували

THE UKRAINIAN WEEKLY

Читаючи THE UKRAINIAN WEEKLY, вони будуть поінформовані:

- про події і політику в Америці з української точки зору;
- про культурне і політичне життя українців в Америці, Канаді та в інших країнах світу;
- про події в Україні, зокрема про боротьбу українського народу за свої національні та людські права.

Тому Вашим дітям — внукам потрібний

THE UKRAINIAN WEEKLY.

Його передплата для членів, як також спеціальна передплата для студентів (нових передплатників) тільки \$5.00 річно.

Для всіх інших \$8.00 річно.

Залучую чек, поштовою переказ на суму \$.....

на передплату THE UKRAINIAN WEEKLY для:

..... (ім'я та прізвище)

..... (число дому та вулиця)

..... (місцевість) (стейт) (поштовий код)

Адресат є членом УНС Союзу у Відділі

Адресат є студентом університету, коледжу

Увага! Увага!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

приймає негайно на різні околиці

Америку і Канаду

ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

Постійна праця. Запевнена платня. Соціальне, життєве забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації.

Досвід продажу життєвого забезпечення побажаний. Інших перевищимо. Скористайтеся з цієї нагоди без якихось зобов'язань.

ЗГОЛОШУЙТЕСЯ ЛИСТОВНО АБО ТЕЛЕФОНІЧНО:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

P.O. Box 17 A — 30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07303

Ten.: (201) 451-2200.

ТРИБУНА У. А. СОЮЗУ

Віктор і Григорій Куш, це два наймолодші члени 285-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н.Й. Вписали їх у члени УНС бабуся і дідусь — Катерина і Григорій Куш.

Софія Анна Павлишин, доня Марії і Романа Павлишинів, нова членка 25-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н.Дж. Забезпечила свою внучку союзною грамотою бабця Софія Олесницька.

Іван Френціс Кухта, син Івана і Катерини Кухта, новий член 65-го Відділу УНСоюзу Братства ім. св. Володимира в Епізабеті, Н.Дж. Вписали свого внука до УНС дідо Михайло і бабуся Параскевія Кухта.

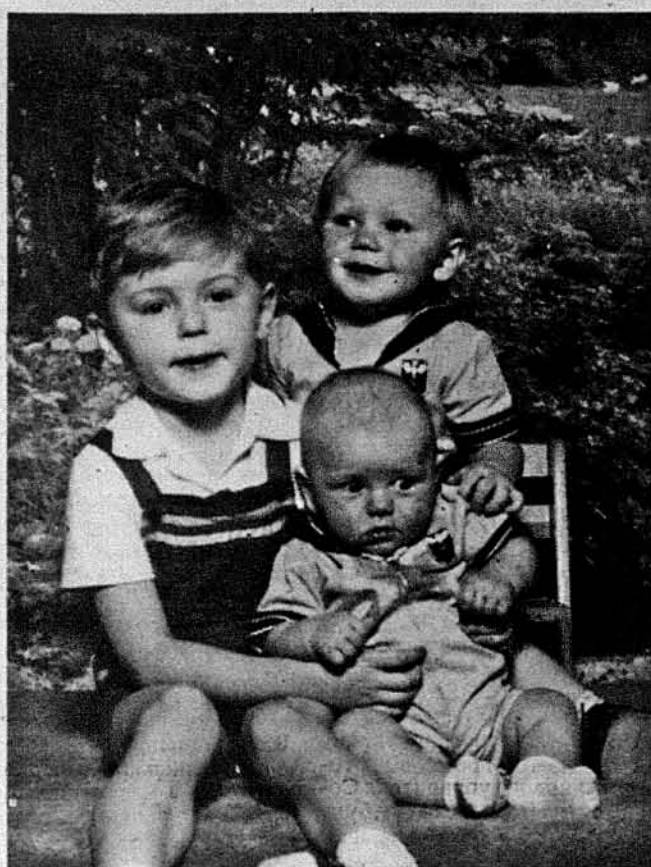
Роланд Андре Данилюк, наймолодший член 93-го Відділу УНСоюзу ім. Івана Франка в Централ Фоллс, Р.І. Батько Тарас і мама Деніс Данилюк забезпечили свого сина. Вся їхня родина є членами УНС.

Ляріса Ірма Боднар, доня д-ра МIRONA Боднара, нова членка 222-го Пластового Відділу УНСоюзу ім. Сірого Лева у Клівленді, Огайо.

Маргарета і Едмунт Гелмер, діти Марії і д-ра Геміптона Гелмер з Вестон, Масс., нові члени 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкерс, Н.Й. Забезпечили своїх внуків дідуно і бабуня — д-р Василь і Ярослав Кіналі.

Михайло Андрій Пузик, наймолодший член УНСоюзу та наймолодший братчик Степана М. та Тараса Б. Пузик, також членів 194-го Відділу УНСоюзу в Нью Йорку. Це діти Степана та Анна Пузик, яких вписали в члени УНСоюзу, набуваючи для них вивільняльні грамоти, бабуня Анастасія та дідуно Михайло Мацьопа, довголітні члени УНСоюзу.

Доналд Йосип Кронрет, син Доналда і Вікторії Кронрет, новий член 47-го Відділу УНСоюзу в Бетлгемі, Па. Вписав маленького внука в члени УНС дідо Імре Кардашинець.

Марія Д. Гейнал, нова членка 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні, Н.Й. Союзова поліса це дарунок для їхньої першої внучки від бабці Марії та діда Івана Заяців.

Емі Епізабет Флек, нова членка 137-го Відділу УНСоюзу в Вест Істон, Па. Вписали свою внучку до УНС дідо Дмитро і бабуня Анна Когут.

Олександр Мотря Федорійчук, доня Кароліни і Ярослава Федорійчуків, нова членка 162-го Відділу УНСоюзу у Філадельфії, Па. Вписала свою внучку Олександр Мотрю в члени УНСоюзу її бабуня Текля Федорійчук.

Роман і Марко Мартюк, сини Марійки і МIRONA Мартюків, нові члени 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні, Н. Й.

Ляріса Ксеня Грабець, доня Юрія та Віри Грабець, нова членка 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні, Н.Й. Забезпечили свою внучку союзною грамотою дідо та бабця д-р Роман і Стефа Барановські.

Наталія Христина Федаш, доня Ярослава і Клер Федаш, нова членка 266-го Відділу УНСоюзу в Амстердам, Н.Й. В члени УНС дідо та бабця д-р Роман і Стефа Барановські.

Тарас Грабець, син Юрія та Віри Грабець, новий член 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні, Н.Й. Вписали внука в члени УНС дідо та бабця д-р Роман і Стефа Барановські.

Союзова родина
Внук Брет, дідуся Іван та син (батько Брета) інж. Василь Бойдуй, всі члени 20-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Міш.

Маю і Андрійка Повх, дочку і сина Юрія і Гані Повх, вписали в члени УНСоюзу, до 94-го Відділу в Детройті, Міш. їх бабуся Міра Повх.

Маленький Христофор Г. Мухин, син Григорія і Лінди Мухин, усмішкою висловлює своє задоволення, бо саме його дідуся, Ігор Мухин, набув для нього грамоту в 15-му Відділі УНСоюзу у Вашингтоні, Д.К.

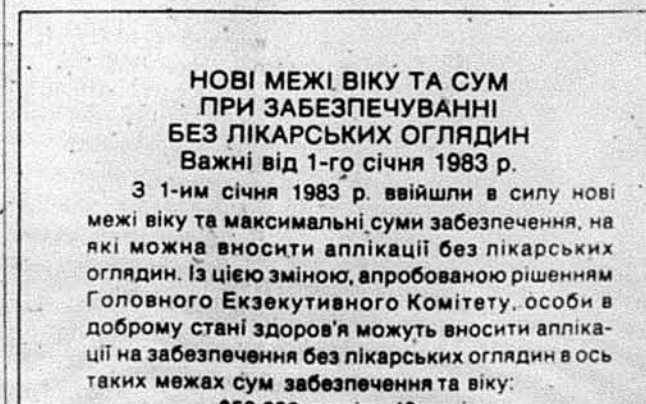
Марко Григорій Боднарук, новий член 457-го Відділу УНСоюзу в Нью Йорку. Батько Роман Боднарук вписав свого синопка в члени УНС.

Роман Й. Петруняк, син Романа і Христини Петруняк, новий член 116-го Відділу УНСоюзу в Трентоні, Н.Дж. Забезпечили свого внука союзною грамотою дідо і бабуся — Сильвестер і Анна Петруняки.

Меліянія Штик, доня Оксани і Юрія Штик, нова членка 473-го Відділу УНСоюзу в Монреалі, Канада. Забезпечили свою внучку союзною грамотою бабця Стефанія і дідо Франц Штик.

Іван Василь Кіналь, син інж. Ігоря і Оксани Кіналів, наймолодший член 8-го Відділу УНС в Йонкерсі, Н.Й. Забезпечили свого внука дідуно і бабуня — д-р Василь і Ярослава Кіналі.

Михайлина Христина Кардашинець, доня Ігоря і Марії Кардашинець, нова членка 47-го Відділу УНСоюзу в Бетлгемі, Па. Союзове забезпечення купив дідо Імре Кардашинець.

Дженіфер М. Мельник, дочка Михайла та Шеллі Мельник, нова членка 235-го Відділу УНСоюзу в Росфорд, Огайо. Вписали свою внучку Дженіфер до УНС дідо і бабуня Василь і Марія Мельник.

Ніна-Аріядна (Кольцо) Матійко, донця Петра і Лесі (Кольцо) Матійко. Внучку забезпечили дідуся і бабця Володимир і Євгенія Кольцо.

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

коштує

\$5,000 — \$10,000

забезпечення

АКЦИДЕНТОВОГО ГРАМОТОЮ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО
СОЮЗУ

для всіх членів у віці 16 до 55 років.

УКРАЇНЦІ! НАШОЮ МЕТОЮ Є ЗАБЕЗПЕЧИТИ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ І УКРАЇНКУ, ЯКІ ЖИВУТЬ В АМЕРИЦІ Й КАНАДІ! ЧИ ВИ ВЖЕ ЗАБЕЗПЕЧИЛИСЬ?

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНІОЗУ ПОШУКУЄ ЧЛЕНІВ, ВЛАСНИКІВ ВИВІНУВАЛЬНИХ ГРАМОТ, ЯКИМ НАЛЕЖАЄТЬСЯ ЗВОРОТИ ВИВІНУВАЛЬНИХ СУМ

ПО ІНФОРМАЦІЇ ПРОСИТЬСЯ ЗВЕРТАТИСЯ ДО СЕКРЕТАРЯ ВІДДІЛУ АБО ДО ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

ВІДДІЛ ДОРОСЛИХ

Branch		State	Name	Adult — Matured Endowments	Beneficiary	Date matured	Amount due
				Cert. No.			
12	Conn.		Oleh Havryluk	125790	father Theodor	1/31/82	\$ 342.00
350	Conn.		Peter Chichila	128152	wife Emily	11/30/84	1,000.00
370	Conn.		Romana G. Thibodeau	136289	parents Mykhailo & Anna	8/31/85	500.00
173	Del.		John Hlyniansky	135073	mother Kateryna	2/28/85	2,000.00
106	Ill.		Maria Semaszczuk	128469	husb. John	1/31/83	28.00
114	Ill.		Natasha Wasyluk	83288	parents George & Maria	5/31/83	1,000.00
114	Ill.		Natasha Wasyluk	118496	wife Maria	4/30/85	1,000.00
157	Ill.		Alexandra Ostrum	134188	parents Elias & Maria	11/30/84	500.00
157	Ill.		Andrii Hrytska	155237	mother Anna	11/30/84	500.00
157	Ill.		George Fyk	134189	wife Maria & son Omelian	11/30/84	500.00
176	Ill.		Paul Oryhon	122095	father Paul Peter	10/31/80	882.00
220	Ill.		Horst J. Meniw	123063	mother Wilhelmine	3/31/81	234.00
284	Ill.		William R. Cepuluch	120296	parents William & Mary	12/31/79	58.00
284	Ill.		John Wasyluk	134724	wife Mary	12/31/84	500.00
301	Ill.		Ludmyla Erdelji	133941	husb. George	10/31/84	500.00
301	Ill.		Nina Sutor	133940	husb. Robert	10/31/84	500.00
379	Ill.		Bohdan M. Dziubynak	135217	wife Anna	3/31/85	500.00
337	Ill.		Alexander Hestanon	136073	wife Maria	7/31/85	1,000.00
337	Ill.		Maria Stelmach	150480	children Halyna & Roman	10/31/84	1,000.00
238	Mass.		Marie Sokolaki	136278	husb. Ivan & son Mark I.	8/31/85	1,000.00
307	Mass.		Volodymyr Baczynsky	136359	wife Isobel	8/31/85	500.00
20	N.J.		Wasył Spisarsky	119322	wife Raisa	9/30/79	395.00
14	N.J.		Walter Brenyecz	133620	parents Stefania & Mychajlo	9/30/84	52.67
25	N.J.		Camille Huk	133675	grandmother Claudia Hlanko	8/31/84	394.00
25	N.J.		Ostap Kociuba	124240	Shewchenko Scient. Society	9/30/81	14.00
25	N.J.		Orysa I. Mazurk	119458	parents Jurij & Olikeria	9/30/79	5.50
42	N.J.		Michael Kotis	123983	Passaic County Welfare Board	8/31/81	601.00
155	N.J.		June Gail Halbert	133627	brother George A.	9/30/84	2,000.00
155	N.J.		Peter Zalick	124057	wife Ann	8/31/85	500.00
182	N.J.		Angela Sowyn	149536	son Taras	8/31/85	1,000.00
214	N.J.		Maria Chupurkivsky	135904	daughter Luba Melnychenko	6/30/85	500.00
219	N.J.		Joseph Oleszczuk	133890	wife Helen	10/31/84	500.00
322	N.J.		Christina C. Machiedo	133881	children Stephanie & Mark G.	5/30/84	500.00
4	N.Y.		Anna Selak	133860	husb. George	10/31/84	500.00
4	N.Y.		George Selak	133861	wife Anna	10/31/84	500.00
8	N.Y.		Carl Kwechin	136408	wife Eileen	5/31/78	63.50
8	N.Y.		Eleanor T. Choly	133278	nephew John M. Choly	7/31/84	500.00
8	N.Y.		Arcadia X. Kocubala	159723	mother Gizela	1/31/85	500.00
36	N.Y.		Kathleen Ann Schulz	76406	mother Anna H.	8/31/85	1,000.00
191	N.Y.		John Krucinski	124060	wife Eileen	8/31/85	1,000.00
194	N.Y.		Basil Mysak	132002	son Paulina Mysak	2/29/84	572.83
194	N.Y.		Anatolij Naboka	132893	father Ihor	5/30/84	1,000.00
194	N.Y.		Vladimir Selezniou	132609	wife Olga	4/30/84	1,000.00
204	N.Y.		Juta M. Bilan	126303	parents Alexander & Dana	2/29/82	132.00
204	N.Y.		Orest Hladky	136271	wife Maria	8/31/85	1,000.00
204	N.Y.		Walter John Horin	133126	father John	6/30/84	1,000.00
217	N.Y.		Dmytro Mowk	149540	wife Maria	8/31/85	1,000.00
267	N.Y.		Don Baron	71161	father Dr. Walter	12/31/81	1,000.00
267	N.Y.		Peter Z. Brocky	136802	son Lev Barylo	8/31/85	1,000.00
267	N.Y.		Sharon Ann Brandt	73022	father James D.	1/31/83	1,000.00
283	N.Y.		Zenon Ivan Kozij	166500	parents Ivan & Irene	9/30/82	39.66
293	N.Y.		Mary E. Pressay	135625	mother Anna Pryslanynuk	5/31/85	1,000.00
304	N.Y.		Mary Irene Hnatyk	134067	mother Xenia	11/30/84	1,000.00
316	N.Y.		Peter Bidack	136361	daughter Gail Ann Kobey	8/31/85	1,000.00
316	N.Y.		Olga Helen Sydor	133942	children Suzanne & James M.	10/31/84	1,000.00
327	N.Y.		Wasył Zacharia	149566	wife Julia	9/31/85	1,000.00
327	N.Y.		Julia Zacharia	136367	husb. Wasył	8/31/85	1,000.00
327	N.Y.		John Pletenyuk	149685	wife Olena	8/31/85	2,000.00
330	N.Y.		Margaret Tumaki	136064	husb. Michael	7/31/85	1,000.00
361	N.Y.		Helen Bohachevsky	124065	father Vladimir E.	8/31/81	676.00
361	N.Y.		Anna Hattield	120827	children Cabell Terry Jr. & Michele	2/29/80	500.00
361	N.Y.		Josephine Horyslavsky	121140	daug. Christina Tomaszewska	4/30/80	16.00
361	N.Y.		Jeanne C. Paladino	135976	husb. Vincent	6/30/85	133.00
361	N.Y.		Izida Olena Savoyka	125186	sister Vera O.	12/31/81	1.00
361	N.Y.		Fred Simon	131288	wife Jeanette & daugh. Natalia	12/31/83	1,000.00
361	N.Y.		Frank Edward Schriener	135980	mother Helen	6/30/85	1,000.00
361	N.Y.		Volodymyr Mohuchy	127902	parents Mykola & Ludmila	9/30/82	463.00
361	N.Y.		Michael Kawach	134861	sister Dorothy Dackiv	1/31/85	1,000.00
455	N.Y.		Myroslaw Prokopiw	132556	children Ann M. & Michael	4/30/84	1,000.00
489	N.Y.		Josephine Kachuba	115775	husb. Theodor	1/31/78	297.00
112	Ohio		Pauline Marie Wolanski	76427	parents Emil & Catherine	8/31/85	1,000.00
165	Ohio		Paul Michael Kornova	136335	father Paul	9/31/85	1,000.00
165	Ohio		Walter Skotynsky	127336	wife Kathleen M.	5/31/82	96.50
222	Ohio		Dmytro Basalyk	133054	wife Bertha	6/31/85	500.00
274	Ohio		Charles Serednasyk	126817	wife Christine	4/30/82	1,000.00
334	Ohio		Wasył Melnyk	94530	wife Olga	8/31/85	1,000.00
346	Ohio		Walter Jasewytsch	129024	wife Joan	2/29/83	90.00
346	Ohio		Alla Petrivsky	135696	husb. Nicholas	5/31/85	2,000.00
358	Ohio		Myroslawa Krywaki	135027	mother Emilia Zawilaka	2/28/85	1,000.00
368	Ohio		Edward M. Zajac	129232	niece Cathy A. Criban	5/31/83	1,000.00
45	Pa.		Pedro Costaruba	128214	father Vladimir	11/30/82	99.00
113	Pa.		Michael Elko	133206	wife Anna I.	7/31/84	500.00
113	Pa.		Sophie Kopetsky	136400	husb. Michael J.	8/31/85	1,000.00
113	Pa.		Richard J. Palek	135310	wife Helen M.	3/31/85	500.00
113	Pa.		Stephen J. Vincze	135787	wife Laura	6/30/85	500.00
120	Pa.		Bohdan A. Karmazy	137630	father Anthony	8/31/85	1,000.00
153	Pa.		Lutgard Muhlbauser	126611	husb. Dieter	3/31/82	75.75
153	Pa.		John Patrick	115680	wife Vira	1/31/78	140.41
153	Pa.		Lillian Pronevitch	115679	husb. George	1/31/78	15.00
223	Pa.		Sophie Ashman	140644	son William Paul Jr.	8/31/85	1,000.00
376	Pa.		Christyna Bodnar	120448	Plast Branch Philadelphia, Pa.	12/31/84	262.00
376	Pa.		Eva Kateryna Kociubajlo	133828	daughter Petrusia Sawczak	10/31/84	500.00
391	S.C. Can.		Nick Wasylyszyn	110025	wife Maria	4/30/81	858.00
445	Man.		Gerry P.W. Babij	128322	mother Oksana	12/31/82	264.00
445	Man.		Dmytro Harpak	135260	Estate	3/31/85	42.75
445	Man.		Henry Andrew Mycan.	127197	wife Anne	5/31/82	500.00
408	Ont.		Sophie Waschuk	144157	stepson Bohan	10/31/84	1,000.00
427	Ont.		Eufrozyna Pizycky	136332	wife Theodor	7/31/85	1,000.00
427	Ont.		Stanley R. Dumas	129202	wife Rosaline	5/31/83	26.00
432	Ont.		Irene Alkon	118291	husb. John	7/31/81	759.00
432	Ont.		Ronald D. Alexson	134251	mother Irene	11/30/84	621.00
439	Ont.		Mychajlo Schiposch	108595	wife Teodosia	6/30/85	1,000.00
439	Ont.		Marie D. Woloschuk	124458	mother Patricia	10/31/81	55.00
462	Ont.		Frank J. Martyniuk	134324	wife Jean	11/30/84	2,000.00
469	Ont.		Juliana Ryder	136308	husb. John	8/31/85	1,000.00
471	Que.		Volodymyr Kozzil	122007	wife Rosalia, daugh. Irene	9/30/80	16.42

3 Австралії прилетіли

наша пісня і танок

І ми в Торонто мали приємність вітати наших «австралійців» на концерті 11-го жовтня, в залі Центральної технічної школи. Учасниками концерту був чоловічий хор «Чайка» з Мельбурну та танцювальний ансамбль «Веселка» із Сіднею, Австралія.

Хор «Чайка» саме цього року відзначає своє 40-ліття. І то не тільки свого існування, бо заснований ще в 1945 році в Німеччині, а й праці з тим самим диригентом й ініціатором хору — Степаном Корнем, градуантом державної консерваторії у Варшаві. Коротка перерва в часі еміграції з Німеччини до Австралії не зупинила праці хору. Хор має 35 хористів, в тому 40 відсотків молодих людей. Має за собою багато виступів на українських і австралійських сценах та телебаченні. Вадав уже п'ять платівок.

Танцювальний ансамбль «Веселка» існує 20 років. І також з тим самим мистецьким керівником та хореографом Наталією Солющенко-Гирасовською, колишня солістка оперного театру в Луцьку. Ансамбль має 34 члени, але, на жаль, через фінансові труднощі приїхало тільки вісім танцюристів.

Акомпанює хором

Галина Кривенко, яка недавно скінчила музичні студії у Франкфурті і дістала працю в Токіо. Для турне взяла собі двомісячну відпустку з праці.

Концерт у Торонто був заплянований як 12-ий, і передостанній концерт майже тридцятирічного турне, а справді став 13-им! Бо хор несподівано був запрошений виступити з концертом в Об'єднаних Націях 9-го жовтня!

Вже задовго до початку концерту не було квитків, зала була заповнена. Комітет українців Канади, відділ Торонто, організатор імпрези, перед самим початком, з дозволу школи, пускати бажачих на стоячі місця.

Відкрилася куртина. Хористи в національних костюмах напружено очікували початку концерту. Глядачі ширими оплесками вітали їх. Конферансьє Зіна Ботте заповідала програму. В першій частині програми хор виконав «Пісню для рідного краю» Гнатюшина, «Над Прутом у лузі» Воробкевича, народну пісню «Ой завізла», «Пречиста Діво, спаси Україну» Гнатюшина з знаменитим басом солістом Ярославом Ліщинським, «Віви, мої віви!» в обробці Гнатюшина з солістом баритоном Влерієм Бот-

те, «Ой у полі криниченька, обробка Мейтуса», «Сміло, браття» Смельшаука, «Серенаду» Шуберта та «Гей, браття, опришки!» в обробці Козака. Поміж хороми виступили танцюристи виконали «Калину» та «Чумацький шлях».

У другій частині програми бас Ярослав Ліщинський виконав «Молитву» Мошніги та «Давно те минуло» Кос-Анатольського. Його теплий, м'який голос поповнив слухачів. Бурами оплесків нагороджували його захоплені торонтотці! Після нього «Веселка» виконала з легкістю та чарівною кокетливістю танок «Гуцулка».

Валерій Ботте — баритон заспівав «Балладу про Добруша», обробка Задора. Приємний голос з дуже гарними високими позиціями також захопив торонтотців.

Піаністка Галина Кривенко виконала «Револьюційний етюд» Шопена. Вже з перших тактів відчувалося панування інструментом, техніка і глибока музичність. Два контрастні «Аргентинські танки» Альберто Гінастераса підтвердили її вміння та здібності. Цікаво було б почути твори композиторів у виконанні цієї молодого талановитої піаністки.

Танцювальний ансамбль мистецьких виконав танок — панотімію «Пирог» під раднісний сміх публіки. І знову виступив хор «Чайка», цим разом елеган-

тні панове в чорних костюмах. Співали «Два серця з'єднала любов» Жуківського і солістом Я. Ліщинським.

Приємною несподіванкою був басовий квартет Я. Ліщинський, М. Денесевич, Я. Парук та В. Ботте, що з темпераментом та гумором виконали «Та були в кума бджоли» Гнатюшина. А пісня нх знов «Чайка» виконала «Чорняву молодичку» Гнатюшина.

«Веселка» на закінчення свого виступу танцювала «Біла криниця» та «Гопак». Хор закінчив програму вітатим «австралійців» в нашому місті, подякував їм за концерт та побажав успіхів на майбутнє. Кітти від КУК та хорів «Веселка» і «Бурлаки» були теплою подякою за концерт та всі труди тако го турне! Адміністратор хору Петро Кардаш, дякуючи голові КУК за українську гостинність, передав йому книгу «Українці в Австралії». Адміністратором концерту в Торонто був А. Пашковський, член Мистецької Ради КУК, відділ Торонто.

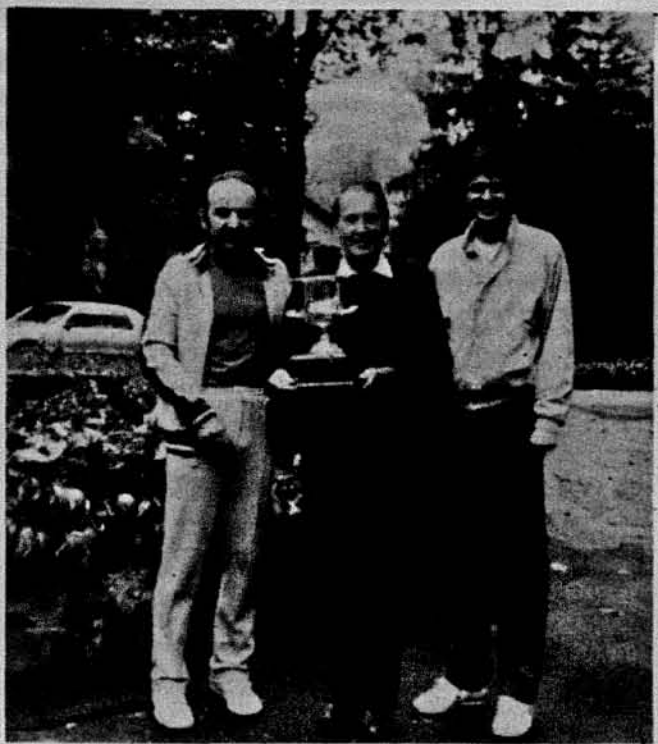
Концерт австралійців залишив дуже приємні враження. Не тільки від гостей, а й від наших торонтотців! Хор приїхав автобусом у четвер увечері. З вчерею на них чекали ОУК і УНО-Західне Торонто. Хоч хор не з власної волі записався на шість годин і приїхав аж опівночі, гаряча вечірня і всі чекали терпеливо на наших акробатки.

По закінченні концерту голова Комітету українців Канади, відділ Торонто, інж. Ярослав Соколик привітав «австралійців» в нашому місті, подякував їм за концерт та побажав успіхів на майбутнє. Кітти від КУК та хорів «Веселка» і «Бурлаки» були теплою подякою за концерт та всі труди тако го турне! Адміністратор хору Петро Кардаш, дякуючи голові КУК за українську гостинність, передав йому книгу «Українці в Австралії». Адміністратором концерту в Торонто був А. Пашковський, член Мистецької Ради КУК, відділ Торонто.

Концерт австралійців залишив дуже приємні враження. Не тільки від гостей, а й від наших торонтотців! Хор приїхав автобусом у четвер увечері. З вчерею на них чекали ОУК і УНО-Західне Торонто. Хоч хор не з власної волі записався на шість годин і приїхав аж опівночі, гаряча вечірня і всі чекали терпеливо на наших

Branch		State	Name	Adult — Matured Endowments	Beneficiary	Date matured	Amount due
				Cert. No.			
486	Calif.		Peter N. Pisarczyk	84004	parents Petro & Oksana	12/31/84	\$ 196.00
54	Conn.		Kathleen Barry	66785	sister Judy	8/31/79	261.00
138	Conn.		Dianne Lee Dunko	86224	mother Sophie	11/30/84	23.00
277	Conn.		Darka Ch. Kowal	83191	father Alexander	4/30/85	1,000.00
277	Conn.		Darka Christyanna Kowal	79718	father Alexander	8/31/85	1,000.00
277	Conn.		Victor H. J. Wigo Jr.	19450	parents Victor H. & Patricia	6/30/85	357.50
414	Conn.		Steven Leninski	69420	father Steven	1/31/79	164.00
414	Conn.		Andrii Rostyslav Zacharko	75375	father Bohdan	11/30/82	82.75
247	Del.		Thomas Michael Sacco	84144	parents Dorothy & Michael	2/28/85	1,000.00</

Р. Ракочий відвоював тенісний примат КЛК

Д-р Я. Рожанковський тримає чашу перед фіналом у групі чоловіків. Зліва Ю. Грабський, Р. Ракочий, мол.

Союзівка. — Роман Ракочий, мол., після трирічної відсутності, повернувся до тенісних турнірів на Союзівці і відвоював ним кілька разів тенісний примат Карпатського Лесітарського Клубу в турнірі, що відбувся тут в суботу в неділю, 12-го і 13-го жовтня.

У фіналі, в групі 14 чоловіків і сеньйорів, Р. Ракочий переміг Юрія Грабського виступом 6-3, 6-4. З уваги на дощову погоду в неділю, 13-го жовтня, ще змагання відбулися в закритій залі в Кінгстоні, Н. Й.

У півфіналах Р. Ракочий елімінував Володимира Дівака, 6-2, 6-4, а Ю. Грабський Юрія Вітановича, 6-1, 6-2.

У цьому турнірі не міг взяти участі з уваги на родинні справи минулорічний і трикратний чемпіон Юрій Вальчук.

У групі чотирьох жінок перше місце здобула Віра Грабська перемогою у фіналі над Христинною Карпенюк у про-сеті 8-6. У півфіналах В. Грабська елімінувала Арету Барановську, а Х. Карпенюк — Ільону Шиприкевич.

Нагороду Р. Ракочому вручив її фундатор д-р Ярослав Рожанковський, сеньйор українських тенісистів, який вже майже вповні віддає після контузії на лезі тенісних ракеток в Австрії.

Турніром проводила комісія в складі: інж. Роман Ракочий ст., Орест Кизик і Олександр Попович.

Увечері в суботу, члени КЛК і їх родини взяли участь у спільній вечері з членами східних відділів УЛТРА і ТУА, які під час дня мали свої товариські зустрічі.

Жертвують на закуп землі в Бразилії

Філадельфія, (О.Т.) — Наше громадянство визначалося духом війня, особливо коли йдеться про допомогу потребуючим братам і сестрам у розсіянні та на рідних землях. Тоді зникають всякі групові, територіальні, чи віросповідні різниці і наша громада діє соборно. Це є секретом масового та великого успіху українських харитативних акцій.

Ще так недавно проголошено створення земельного Фонду для допомоги нашим малоземельним хліборобам у Бразилії, вже починають надходити з різних сторін поважні грошові пожертви на ту ціль. За останні тижні задекларовано на окремому конті ЗУАДК 7,500 дол. на закуп землі.

Для прикладу й заохоти нашої ідейної громади помістимо другий список жертв: 1,000 дол. — Неоніла Кіш, Філадельфія; по 500 дол. — Юлія Вертилох, Ст. Пітсбург, Фла.; Н.Н. Чикаго, Ілл.; М.Г. Площанський, Берклі, Каліф. 250 дол. — Лариса й Адри-

ян Долінські в пам'яті батька Романа Погорського, Вестфілд, Н.Дж.; 250 дол. — Нелія й Марк Байнскот, Індіанополіс Інд.; по 200 дол. — Ганна й Петро Марчиха, Філадельфія; д-р Юрій й Степанія Бережницькі, Філадельфія; Остап Гац, Глендейл, Каліф.; Марія Холевчук, Рочестер, Н.Й.; 150 дол. — Галія й Мірон Утриско; по 120 дол. — Еміл Логуш, Милвокі, Виск.; по 100 дол. — Лариса й Адриян Долінські, Вестфілд, Н.Дж.; Лев Хомяк; Іванна Блага, Рочестер; Микола Кіс, Сан-Бруно, Каліф.; Орест Пятляр, Веніс, Фла.; Тарас Когут, Ст. К. Шорс, Міш.; Петро Була, Чикаго.

Справляємо недогляд з першого списку: Замість д-р Іван Леськів має бути д-р Іван Лисько — 100 дол.

Всім жертводавцям щироє спасибі. Грошові пожертви можна слати на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee, Inc., Account: 01-09-003748; 1319 West Lindley Ave. Philadelphia, Pa. 19141.

Хор ім. О. Кошиця і делегат ЗУАДК у Бразилії

Кілька місяців тому ми одержали вістку, що відомий і заслужений хор ім. О. Кошиця з Вінніпегу буде об'їжджати країни Південної Америки, а в тому і Бразилію, щоб вшанувати 170-ліття народини Тараса Шевченка (перенесено з минулого року з огляду на 60-ліття „Прогресу“ в Ангелії) і ми нетерпеливо очікували їхнього приїзду та належно до того приготувалися.

Рівночасно одержали повідомлення, що з рамені Екзекутиви ЗУАДК у Філадельфії приїде член Екзекутиви, голова Допомогової Комісії, ініціатор започаткування Земельного Фонду та головний фундатор 10,000 дол. — Микола Ценко, приїзду якого ми вже очікували від 1982 року.

Ще перед приїздом хору, який лишався оглядати водопадки та відпочивати, — М. Ценко приїхав через Куритибу на 4 дні наперед, де відбув негалий конференцію з Владиславом Ефремом та, одержавши вичерпні інформації, прохав скликати на наступний день Управу Української Бразилійської Репрезентації, а в міжчасі поїхав до Прудентополісу. Тут відбув засідання з повним Допомоговим Комітетом (19 осіб), з яким обговорено докладно цілі і завдання Комітету та передискутовано становище до Централі.

В міжчасі з о. П. Бальцаром, ЧСВВ, понад 10 років об'їжджали численні колонії в дуже бідних околицях, Гіст дивувався, як в таких умовах люди можуть жити довгі роки з численними родинними. Оглядали також церкви, школи, осередки праці Сестер Службниць та Катехиток Інституту св. Ольги по лісах та бездоріжжях, розмовляли з численними мешканцями. Виготовлено списки 98 родин, найбільше потербуваних, з численними родинними, та біля 100 родин в околиці Куритиби, що там працюють, але не мають власних хат. А вже за 1,000 дол. можна купити відповідну площу на будову, а за 2,000 дол. навіть власний дім.

Відтак відбулася спільна конференція з Центральною Репрезентацією, де узгоджено проект співпраці і

Зроблено дуже добрий початок для тої справи і коли українська преса у діспорі (головно в ЗСА і Канаді) належно підтримати, а жертвенна громада своїми жертвами її уможливити, то ми зможемо за кілька років (а такий час намітив д-р М. Ценко для тої акції) не одну сім'ю втерти та поважно змінити обличчя української хліборобської еміграції в Бразилії.

На закінчення д-р М. Ценко, виконуючи волю і заповіт своєї бл. п. дружини Володимир, що мала величезне розуміння для виховання молодих священників, яких є велика потреба, головно в ЗСА та Канаді, зголосив 10 стипендій для молодих семінаристів, яких маємо в малій семінарії св. Йосифа у Прудентополісі 126 а ще є більше очікуваних, та не мають засобів. За це йому щиро дякуємо і сподіваємося, що також інші громадяни підуть його слідами та зголосять стипендії 200-250 дол. річно.

На закінчення хочу зазначити, що приїзд д-ра М. Ценка — це немов подув свіжого вітру, що зрушив дещо приспане плесо нашої релігійної та громадської життя і сподіваємося, що будемо мати гарні плоди з такої акції.

При цій нагоді в імені українців з Прудентополісу висловлюю нашу щирю подяку для всіх членів хору ім. О. Кошиця з Вінніпегу, які з великою жертвенністю за-

Українська громада відправила у Божу вічність

д-ра Богдана Лончини

св. п. д-р Б. Лончина

кладав французьку мову і літературу на Українському Вільному Університеті у Мюнхені. У тому ж самому часі був перекладачем у Апостольській Візитурі у Мюнхені.

Вже у 1948 році Б. Лончина з дружиною Орисею переїжджають до США. Спершу задержуються у Стемфорді, де він працював у канцелярії Католицького Комітету для українських втікачів у Західній Європі. Але проф. Богдан Лончина скоро влаштував себе на працю за своєю професією і в роках 1949-59 в Стоуенвільському коледжі, був головою департаменту чужих мов і викладав французьку й еспанську мови. У 1959 році одержав працю на Дітроїтському університеті, де викладав романські мови.

Крім своєї професійної праці проф. Б. Лончина постійно займався релігійно-церковними проблемами, як також суспільно-культурною працею на терені метрополії Дітроїту. Він належав до видатних українських католицьких діячів та був довголітнім провідним членом академічної „Обнови“. З рамені „Обнови“ брав участь у міжнародних конгресах католицьких студентів „Пакс Романа“. На протязі довгого часу був провідним членом Культурно-Громадського Клубу у Дітроїті, у якому сповняв функції місто голови, а фактично, як підкреслює в своєму прощальному слові, голова того Клубу Едвард Козак, був його промотором та надавав йому динаміки. Був директором школи українознавства і керівником Українського Музичного Інституту.

Слід відмітити, що Б. Лончина, як релігійно-церковний діяч, професор і науковець мав велике розуміння до великих починів Патріарха Йосифа, зокрема його ідеї патріархату нашої Церкви та наукового християнського осередку, який став Український Католицький Університет ім. Климента Папи у Римі. Покійний був професором на УКУ та спершу про-леканом, а пізніше деканом Філософічно-гуманістичного факультету. Від 1972 року до кінця свого життя організував, разом із проф. Василем Левом, ваканційні курси на УКУ. Ще останні літні курси відбувалися за його підготовки, хоч вчасі вже не міг взяти в них.

Покійний Богдан мав також вагомий вклад у публіцистично-журналістичній діяльності. Він був редактором суспільного наукового християнського журналу „Дзвін“, що його відновив тут на заході Патріарх Йосиф. Був також редактором періодика „Дітроїтські новини“. Був членом редакційної колегії журналу „Патріархат“, де писав на актуальні релігійно-церковні теми. Також писав статті і розвідки у поточній українській пресі на релігійно-церковні теми. Заходами УКУ появлявся д-р Лончина працювати переклад, староспанської епічної поеми „Пісня про мого Сіда“. Переклав працю „Пісня про Роланда“. Також переклав першу частину „Божественної комедії“ Данте. Б. Лончина був дійсним членом Філологічної секції НТШ та головою Осередку НТШ у Дітроїті. Без сумніву найбільший

вклад д-ра Б. Лончини був на відтинку організованого українського патріархального руху. Покійний належав до тих перших піонерів і промоторів за піднесення нашої Церкви до гідності патріархату. 1979 році став головою Українського Патріархального Товариства в ЗСА і на цьому становищі був через дві каденції. У 1982 році на з'їзді Українського Патріархального Світового Об'єднання у Римі його вибрано головою УПСО і на цьому становищі залишився до кінця життя, будучи поновно вибраним на з'їзді УПСО у Торонто 1985 року.

Покійний Богдан був батьком двох доньок і трьох синів: Марія, замужня Лісовська, і Наталка, д-р Василь Лончина і два сини священники — о. Тарас і о. Гліб — студит. Богдан як батько дав своїм дітям не тільки глибоке релігійне і родинне виховання, але належну високу освіту.

Похоронні обряди були відправлені в неділю, понеділок і вівторок, які довершили сини Покійного о. Тарас і о. Гліб у осередку Отців Василіан паравій у Гемтрему у Ворені. Після Панахиди, у понеділок увечері, Покійного прощав від паравії Непорочного Зачаття у Гемтрему о. ігумен Бернард Панчук, ЧСВВ, інж. Олександр Пришляк від Крайової управи Українського Патріархального Т-ва в ЗСА і Микола Галів від редакції й адміністрації журналу „Патріархат“ та на прохання голови д-ра Ярослава Падюха від Наукової Ради НТШ.

У вівторок, 1-го жовтня, у величавих похоронних обрядах, які розпочалися у похоронному заведенні, продовжувалися у церкві Непорочного Зачаття і закінчилися на цвинтарі „Воскресіння“ в Мавнт Клементс, взяло участь багато мирян, його друзі, приятелі, співробітники, близькі і знайомі, учні середньої школи при паравії Непорочного Зачаття, яких Покійний був професором і 18 священників, серед яких були, крім вже згаданих о. Тараса і о. Гліба: Архимандрит Любомир Гузар, о. ігумен Б. Панчук, ЧСВВ, о. Константин Височанський, ЧСВВ, о. Стефан Сабол, ЧСВВ, о. Стефан Хрешта, о. Сергій Фединак, ЧСВВ, о. декан і парох Іван Лазар, о. Володимир Рибіцький, ЧСВВ, о. Євтимій Волинський, студит, з Чикаго о. митрат Маріан Бутринський, о. Петро Галайда і о. дякон Андрій Онуферко, з Канади о. крилошанин Роман Ганкевич, о. Володимир Данилюк, о. Мисирів Татаринов і Отці Василіяни: Авраам Міллер і Микола Корчагин.

В церкві Непорочного Зачаття була відправлена заупокійна Служба Божя, яку відправляли о. Тарас в осередку всіх отців. Змістову доповідь виголосив Архимандрит Л. Гузар. Він прочитав листа від Патріарха Мисиряна підписаного всіма Владиками на Синоді у Римі у якому були висловлені співчуття.

В імені родини склав щирю подяку д-р Василь Лончина.

На закінчення дружина Покійного подякувала за молитви в часі недуги. Хоч усі молилися за чудо визволення, проте Господь зробив інше чудо, бо Покійний чоловік був активний майже до кінця, а дуже терпів лише останні 30 годин, що є нечуване в такій страшній недугі. І за це вона прилюдно дякувала Службі Божою Андреем. Поминай закінчив молитвою о. С. Сабол, ЧСВВ, який часто відвідував Покійного.

Микола Галів

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб і усунування зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням.

Адреса у Мангеттені: ROCKEFELLER CENTER, 630 5th Avenue, Room 1803, New York, N.Y. 10020. Адреса у Квінсі: 105 37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375, (212) 459-0111.

Організація Оборони Лемківщини 3-й Відділ в Пассейку, Н. Дж.

запрошує Вас на

ЗАПУСК ЗАБАВ

в суботу, 9 листопада 1985 р., год. 9-та веч. в Українській Централі в Пассейку, Н. Дж.

240 Hope Avenue, Passaic, N.J.

Грає оркестра ЖУРАВЛІ

Увесь дохід з цієї застави призначений на допомогу всім нашої Організації.

ЗАПРОШУЄМО ВСІХ!

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА

закликає своє Членство та Прихильників вплачувати вклади та складати пожертви

НА ПРАЦЮ

СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Пересилаючи чеки, виписані на World Congress of Free Ukrainians, просимо на чеках, або в супровідних листах відмітити, що Ви є Членом, або Прихильником Української Американської Координаційної Ради, щоб так ці Ваші вклади, чи пожертви були там доразраховані.

Адреса Світового Конгресу Вільних Українців: World Congress of Free Ukrainians, 2118 — a Bloor St. W., Toronto, Ont. Canada M6S — 1M8

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ! UFU Foundation, Inc. 203 Second Avenue New York, N.Y. 10003

71-й ВІДДІЛ СУА в ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж.

ВЛАШТУЄ

ТРАДИЦІЙНУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 9-го листопада 1985 року, початок год. 9-та веч. в Українському Народному Домі, в Джерзі Сіті, Н. Дж.

92 Fleet Street, Jersey City, N.J.

Грає оркестра „Темпо“ — І. Ковалів

Вступ — 7.00 дол.

(Закінчення на стор. 8)

УКРАЇНСЬКЕ ПАТІАРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО, ВІДПІЛІВ НО ЙОРКУ

повідомляє, що у Сороковий День Смерті голови УПСО

Бл. п. д-ра БОГДАНА І. ЛОНЧИНИ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СПІВАННА СЛУЖБА БОЖА

у церкві св. Юра, при сьомій вул. в Нью Йорку у вівторок, 5-го листопада 1985 р., о 8-й годині ранку

До участі запрошуємо Членів і Громадянство.

УПРАВА

З жальцем повідомляємо Приятелів, Знайомих та Товаришів з університету в Граці, що 21-го вересня 1985 року, несподівано, помер на 75-му році життя

наш МУЖ І ТАТО

Бл. п. д-р

АНТІН МАРТИНЮК

Його мрія відвідати Грац з яким зв'язували його переживання студентських часів не сповнилася. Помер він у Вільх, Австрія, де був на прогулянку після закінчення медичної конференції у Клягенфурті.

ПОХОРОН О. Антона Мартинюка 30-го вересня 1985 року в Едмонтоні, Альберта, Канада на українському цвинтарі св. Михайла.

ВІКТОРІЯ — дружина

ПЕТРО — син

АРКА ПРОГОЛОШУЄ ВИПРОДАЖУ ТОВАРІВ

з днем 1-го листопада ц. р. — по знижених цінах.
Зокрема великий вибір книжок та платівок

Дуже дешево.

АРКА НЬО ЙОРК

48 Схід 7-ма вул.

Джерзі Ситі й окс...

В неділю, 10 листопада ц. р., о год. 4-й по пол.
в залі Українського Народного Дому
при Фліт і Овкенд Аве., ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж.
відбудеться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету УНСОюзу
НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ
до участі в яких запрошені зобов'язані урядовці, пред-
ставники і конвенційні делегати наступних Відділів:

з Джерзі Ситі: 25, 70, 170, 270, 275, 286 і 287;
з Байон: 213 і 281.
НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-перевірка організаційної праці Округу за останні місяці
3. Доповідь Володимира Сохана, головного секретаря УНС
4. Схвалення організаційного плану праці на останній місяць цього року
5. Внески, запити і закриття зборів

У зборах візьме участь

Володимир Сохан, головний секретар УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Володимир Білик, голова

Осип Зубрицький
секретар

Меланія Мілінович
касир

Н. Бих виступить на обіді АМА з показом мод

Вест Орандж, Н. Дж. — В середу, 6-го листопада ц. р., о год. 12-й для тут в ресторані Менор Американська Медична Асоціація (АМА) стейту Нью Джерзі влаштує обід з показом жіночих мод. Метою цього обіду і показу є зібрати фонди на фундацію освіти і дослідів АМА.

Секція дружин лікарів запросила на цю імпрезу Ніну Бих, яка в травні цього року успішно дебютувала в

Українському Інституті Америки, показати колекцію жіночих мод — "Порт-фоліо на шовку". В колекцію входять шовкові сукні, ручно розмальовані рукави на шовку — вечірні, коктейльні, модерні, спортивні та інші.

Зацікавлені взяти участь в обіді і показі, повинні зголоситися заздалегідь, потелефонувавши на число (201) 778-3251. Вступ 27 дол. від особи.

„Гюстон Кронікл” рецензує книжку про голод

Популярна газета „Гюстон Кронікл” з 29-го вересня ц. р. помістила рецензію на книжку Мірона Долота „Страта Голодом: прихований Голокост”.

Крім опису змісту, проф. Томпсон поділяє свої статті кількома цікавими примітками. Наприклад, вона пише, що Долот — українець; каже що голод був в Україні, а не в Росії, і що проф. Адам Улам з Гарвардського університету у вступі до книжки також згадує, що голод не досягав районів де жило російськомовне населення. Вона ставить питання: чи голод можливо був планованим актом, щоб винищити неросійське населення СРСР? Чи можливо, як те, що на родючому чорноземі України населення вчинило собі таке самогубство голодом? Рецензент відповідає, що восні 1932 року більшовики сконфіскували внутрішні паспорти, щоб унеможливити селянам виїзд з району де вже не було харчів. Тоді позакривано всі харчові крамниці. Худоба вигибала з голоду, або була з'їдена голодуючими, а тоді пише проф. Томпсон, почали вмирати з голоду і люди. Проф. Томпсон пише, що лише після прочитання книжки Долота можна собі уявити, який то був жахливий і неймовірний час, що його пережив Долот молодим хлопцем в українському селі у 1932-33 роках.

Книжка Мірона Долота „Страта Голодом” появилася старанням Фонду Катедри Українознавства і здобуває нагало розголосу серед американського громадянства. Книжка та рецензія про неї, наприклад в „Гюстон Кронікл”, дають змогу американським читачам запізнатися з тим трагічним періодом нашої історії. Заохочується читачів пошукати якнайбільш широко розповсюджену цю книжку, яка вказує на жорстокість та злочини Москви.

ФКУ

ХОР...

(Закінчення зі стор. 7)
гостили до нас в дні 25-го серпня ц. р. та піднесли нас на дусі і збагатили своїм чудовим мистецьким виступом. Рівнож складаємо найщирішу подяку для д-ра Василя Івановича за цінний дарунок — великий артистичний малюнок Тараса Шевченка вартості 5,000 дол., що його в імени хору ім. О. Кошиця і Фондації Тараса Шевченка залишив для нашої української спільноти тут, у Прюдентополісі.

о. Василь Цимбалістий,
ЧСВВ.

Найбільший...

(Закінчення зі стор. 2)

й бажаю щиро працювати і жертвувати заслужити собі любов до цілого народу. Дякуючи богослову за привіт з нагоди 35-ліття його мітрополічної праці, сказав до них: „Не християнським душпастирем той, що не кладе душі, що не проливає своєї крові за своїх вірних”.

У своєму пастирському листі з 1900 року говорив Митрополит про християнську родину, про християнське подружжя, як основу ладу й добробуту цілої спільноти й народу, про виховання дітей. „Родинний лад є основою цілого суспільного ладу”, писав там. Його Слово до інтелігенції досьогодні не втратило ані трохи на актуальності. „Давайте народові приклад християнського життя! Держіться кріпко Св. Віри і Св. Церкви! Ви співпрацюйте з нами священниками, для добра народу! Така інтелігенція, що держиться Божих і церковних заповідей, сповідається і причащається, то слава нашої Церкви. Будьте християнами в повному розумінні того слова! Пам'ятайте, що розум кожного з Вас не є найвищим авторитетом! Знайте, що холоднокривний розум і глибока наука якраз до Христа веде, а тільки поверхова наука від Нього відводить! Як довго не розв'яжуть Ви це проблем життя для себе, не розв'яжуть і для інших! І просвітаючи народ, не відбійте йому того, що для нього на цьому світі являється не тільки найбільшим добром. Не

відбійте йому віри й християнської моралі! Не підкупуйте поваги Церкви та її слуг!”

Митрополит Шептицький перестерігав нас окремим посланням перед співпрацею з комуністами. Він писав: „Хто помагає комуністам у їх роботі, навіть чисто політичній, зраджує Церкву. Треба цю правду пригадувати всім вірним і цілій укр. суспільності тим у сильніших в наших часах, коли комуністи, щоб збалансувати і здурити вірних християн, удають віруючих людей і святощасливіх приступають до Св. Тайн, дістаючи такий наказ із Москви. Якщо хтось признається до комунізму, християнином не є, а може лише християнина вдавати. Комуніст християнин — то як вогонь і вода, що разом на одному місці не можуть бути. Хто помагає більшовикам у творенні „народних” чи „людових фронтів”, той зраджує не тільки Церкву й Батьківщину, але зраджує справу вбогих, терплячих і кривджених. Комунізм є найбільшим їх нещастям, пхає їх у безодню терпіння”.

Дня 3-го січня 1836 року з нагоди Різдва сказав Митрополит в радіо під адресою наддніпрянців: „До вас усіх, де ви не були, звертаюся з євангелієм, з радісним потіхом. Випросяйте опущені руки і знеможені коліна! І до вас це слово, біди, сердешні брати над Дніпром. Приходьте до Христа Ісуса. Він потішить, піднесе і скріпить!”

Рада пластового куреня

„Верховинки”

У суботу і неділю 28-го і 29-го вересня ц. р., на „Верховині” відбулася рада „Верховинки”.

В суботу після відкриття звітвали за працю в дворічній каденції куреня Ніна Самокіш та члени її команди.

Курінь „Верховинки” особливо багато праці присвячує пластовим виданням та виданням для дітей. У цій діяльності курінь вже від багатьох років веде висловку станицю ОПЛДМ у Нью Йорку, Т-во Прихильників ОПЛДМ та акцію „Серце і книжка”, а для пластової молоді щорічно влаштовує в Нью Йорку вечори „Юнака” та веде акцію придбання фондів на пластові журнали. Друга діяльність праці куреня — це моральна та матеріальна підтримка українським в'язням в Україні та їхнім родинам — у формі висилки допомоги та влаштувань вечорів українських поетів України. В звіттовому часі влаштовано вечори творчості покійного Валерія Марченка та ув'язнених поетів-гелісінківців.

Л.Ю.

ЯСІР АРАФАТ, ЛІДЕР Палестинської Визвольної Організації, перестеріг Йорданію, Єгипет, Ізраїль і З'єднані Стати Америки, що без участі ПВО у мирових переговорах, де б вони не відбувалися, не буде жадного замирення на Близькому Сході. Виступаючи на пресовій конференції в Аммані, столиці Йорданії, Арафат відмітив, що Уряд ЗСА не повинен задовольнятися до внутрішніх справ арабських країн і не впливати на них некорисно для ПВО.

Комітет Оборони Української Спадщини та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненням візком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.

Сума пожертви \$.....

ім'я та прізвище.....

число дому, вулиця.....

місцевість.....

стейт.....

поштовий код.....

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY
by Savella Stechishin
(Handling and postage charges included) — \$16.00.
New Jersey residents add 6% sales tax.

SYRACUSE BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Вступайте

в члени УНС

Зустріч...

(Закінчення зі стор. 2)

до 17-го січня 1939 року. Але за звичаєм європейської преси, всі вони підписані як „Genove special du Matin”.

Його допитливе обличчя залишилось у моїй пам'яті живим назавжди. Обличчя приятеля України з-перед 45 років.

Ще одна...

(Закінчення зі стор. 2)

може бути масових бандитських злочинів сталінського типу, то за всяку ціну не можна допустити до ширших форм протесту, жорстоко ліквідувати будь-які, навіть найменші прояви опозиційної діяльності, що могли б в умовах невеличкого навіть лібералізму стати поштовхом до зорганізованого опротиву.

Перебарання проводу в державі безпосередньо кагебістами, процес що його від якогось часу помічався в „найдемократичнішій” державі світу виразно наслідком сьогоднішньої тенденції і недвозначно вказує на прями, в якому соювіська влада буде йти протягом найближчих років. А всякі оптимістичні вислови деяких західних кремлівських журналістів зарахувати до їх особистих побажань, а не аналіз тенденцій розвитку соювіської імперії смерті на твердих реаліях.

Я не знаю чи форми діяльності, які ведуться на еміграції можна назвати покращенням, але я є впевнений, що це треба зрозуміти. І щодо змісту і під оглядом організаційним. І робити це треба не тільки з думкою про майбутність української еміграції, але також, і може головним чином, з думкою про людей в „реміжній” Україні.

Жителі України дивляться ідеалістично на людей з еміграції, вважаючи часто, що всі вони займаються тільки суспільно-політичною діяльністю, корисною для загальної української справи. Вони не мають змоги придиватися з близькою поодиноким суспільно-політичним чи культурним установам чи окремим людям зі всіма їх людськими слабкостями. В більшості вони знають для себе тільки одне — еміграція веде корисну українську роботу.

І тому соювіська пропаганда і соювіська диверсія роблять все, щоб вводити заколот в ряди еміграції, розбивати діяльність груп чи одиниць, розсварювати їх, показувати їх на Україні маленькими користоловими людьми. Наскільки це їм вдається — важко сказати, вони про це публічно не звітують. Натомість дуже легко заперімітати, що в еміграційних рядах часто цій пропаганді, може не здаючи собі з того справи, йдеться на руку.

Моральний вплив еміграції на Україну великий, може навіть більший ніж дехто собі уявляє. Але цей вплив можна і треба збільшувати, в першу чергу своєю згуртованістю і цілеспрямованістю. Та ж це є поправді, єдиний сенс існування української політичної еміграції.

Але усвідомлюючи собі розміри того впливу, одночасно варто кожноразово пригадуватися над можливими наслідками конкретних міроприємств, наслідками там, на Україні, щоб жертви, які завжди мусять бути в визвольних змаганнях, не багато або й зовсім не перевищували здобутків. А при тому хочеться, щоб постійно зростала у нас кількість людей, що сміло можуть повторити за Василем Стусом: „як син тобі доземно поклянується і чесно глину в чесні твої вічі”.

ЗБОРИ

ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,

3-го ЛИСТОПАДА 1985 р.

Сиракози, Н. Я. Місця збори Т-ва „Українська Січ” 39-го Відд. о год. 2-й по пол. в малій залі УНДОМ. Порядок нарад: звіти Управлі і Перегляд підготовки до осінньої кампанії у приєднанні нових членів. Збирання членських вкладок: субота — від 5 до 8 год. веч. неділя — від 12 до 2 год. по пол. Проситись всіх членів взяти участь у зборі. — Управлі.

ВІД НАС

ОЛЕКСА ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ, член УНС Відд. 22-го Т-ва „Доброї Волі” в Чикаго, Іл., помер 4-го липня 1985 року на 62-му році життя. Нар. 20-го травня 1923 року в Дубні, Україна. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку доньок Елізу і Варвару, сина Олександра, братів і сестер в Австралії. Похорон відбувся 9-го липня 1985 року на цвинтарі св. Адальберта в Найлс, Іл.

Вічна Йому Пам'ять!

Г. Олек, секр.

МИРОСЛАВ РАКОВИЧУК член УНС Відд. 488-го Т-ва „Самопоміч” в Монреалі, Кве., помер 5-го липня 1985 року на 42-му році життя. Нар. 1943 року в Монреалі. Членом УНС став 1976 року. Залишив у смутку сестер Олю і Марусю; братів — Ярослав, Павло і Петра; ближню і дальшу родину. Похорон відбувся 9-го липня 1985 року на цвинтарі Кот-де-неж в Монреалі. Вічна Йому Пам'ять!

М. Перейма, секр.

ОСИПА МУРЗА, член УНС Відд. 133-го Т-ва „Хмельницького” в Ірвінгтоні, Н. Дж., померла 11-го липня 1985 року на 45-му році життя. Нар. 1939 року в Старій Гуті, Україна, повіт Мошарська, Україна. Членом УНС стала 1978 року. Залишила у смутку мужа і дві доні — Катерину та Орису та матір Марію. Похорон відбувся на цвинтарі Голлівуд в Юніон, Н. Дж.

Вічна їй Пам'ять!

Ярослав Леськів, секр.

ІВАН БОГАТКО, член УНС Відд. 163-го Т-ва „Єдність” у Філадельфії, Па., помер 18-го липня 1985 року на 76-му році життя. Нар. 1908 року в Україні. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Марію, доньок Ліду і Дарію з родинами; сестер Марію і Олександру з родинами; четверо вуків та дальшу родину в Америці. Похорон відбувся 26-го липня 1985 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй Пам'ять!

Т. Дуда, секр.

АННА КУРЧОК, член УНС Відд. 382-го Т-ва „Тройні” в Фрескіллі, Па., померла 20-го липня 1985 року на 84-му році життя. Нар. 24-го грудня 1901 р. в Західній Україні. Членом УНС стала 1946 року. Залишила у смутку чотирьох синів і п'ять доньок. Похорон відбувся 24-го липня 1985 року на цвинтарі св. Михайла у Фрескіллі, Па.

Вічна їй Пам'ять!

К. Гарберт, секр.

РІЗНЕ

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК:

Календар Української Дитини на 1986 — \$7.00
(випускається щорічно (квітень 1985)
Українська Січ — \$15.00
Байки Епохи — \$5.00
Земля Королів Ол. Бернса — \$8.00
Українська Дитина — \$25.00
І інші книжки для дітей, молоді і батьків.
Видання „УКРАЇНСЬКА КНИЖКА” Гуртка Української Дитини

UKRAINIAN BOOK
91 Armadale Ave., Toronto, Ont.
M6S 3W9, Canada

REAL ESTATE

ЗАЦІКАВЛЕНІ ФЛОРІДОЮ
Якщо бажаєте поселитися, або інвестувати в реальність у південно-східній Флориді (Fl. Lauderdale, Hollywood, Miami). Зверніться до —
М. Андрійовича.

Century 21, Hansen Realty Inc.
3010 E. Commercial Blvd.
Ft. Lauderdale, Fl. 33308
Bus: (305) 776-5400
Home: (305) 771-8455

FUNERAL DIRECTORS

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговування ЧИНА і ЧЕСНО.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Бавнд
Бруку і перенесенням тіл
на Останків з різних країн
світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

Нема то, як на СОЮЗІВЦІ
також і в ДЕНЬ ПОДЯКИ!

РОДИННИЙ ДЕНЬ ПОДЯКИ на СОЮЗІВЦІ

У „День Подяки”, четвер, 28-го листопада 1985 року
год. 1-ша по пол.

СПЕЦІАЛЬНИЙ
ТРАДИЦІЙНИЙ
СВЯТОЧНИЙ
ОБІД

На спеціальне
замовлення
ЦІЛИЙ ІНДИК
для родини.

Обіди
тільки
на
замовлення.

Дереворит
Я. Гніздовського

В суботу, 30-го листопада 1985 року

ЗАБАВА при звуках Оркестри Богдана Гіриняка

яку влаштує 89-й Відділ Союзу Українок Америки

СПЕЦІАЛЬНА ЦІНА від четверга до неділі на 1 особу 100.00 — 10% знижки для членів УНСОюзу, включені харчі і нічліг.

Замовлення на ОБІД прошу слати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE

Kerhonsk, N.Y. 12446, або телефоном (914) 626-5641